

Quintus liber

Trū aut p̄rium vel non p̄riū
qđ dictū ē p hoc p̄spiciendum.
Iste est quintus liber topicorū. In quo
p̄bs determinat p̄blemate p̄riū. Et cō
tinet quicq̄ tractatus. In p̄mo p̄t̄ di
uisione p̄riū. In scđo determinat de eo qđ

ad esse bonitatem ibi (Prīmū quid) In tertio de p̄ble
mate p̄riū p̄pati ad s̄bctū ibi (Deinde destruēt) In q̄r
to docet terminare p̄blema p̄riū respiciendo ab opposi
ta ad locos extrinsecos ibi (Deinde q̄ ex oppositis) In
quinto docet terminare p̄blema p̄riū p̄pati ad actum et
potentiā s̄m sup̄abundantiā et defectū ibi (Dein destru
enti) Prīmū tractatus habet vñū capitulum quod di
uiditur in duas p̄tes. In p̄ma p̄te p̄ponit intentū. In
scđa excedit ipsum ponendo mōs p̄riū ibi (Assignant
aut) Quo ad p̄mū dicit vtz aliquid sit assignatū ali
cui inesse vt p̄riū vel nō p̄spiciendū est p̄ p̄sideratiōes
sequentes. Ratio at̄ istius ordinis est s̄m dīm. Alituz
q̄ p̄riū p̄dicatur p̄uersim et non essentialiter ideo p̄ce
dit definitiōe s̄m viam generationis qđ est ab imp̄fecti
oibus qđ sup̄addit ei essentialiter inesse.

Assignat at̄ p̄riū aut p se et semp aut ad
aliud et quicq̄ vt p se quidē hoīs animal man
suetū natura. Ad aliud aut vt anime ad cor
pus qm hoc quidē impatiū illud aut dīmō
stratiū est semp aut vt dei animal imortale
Nā at̄ vt alic̄ hoīs ābulare in theatro

Dicitur ponit diuisionē p̄riū. Quia aut est p̄riū p se et sp̄
qđ in nulla p̄te in nullo tpe s̄bctū relinquit et qđ flu
it a p̄ncipijs essentialib̄ s̄bcti cū accis p se sp̄. Aut
assignatur ad alit̄ extra s̄bctū et hoc est qm b̄ est aliq̄
p̄riū et p̄mū est vt p se hoīs p̄riū est q̄ sit animal
mansuetū natura. (Dicitur at̄ p se) q̄ p̄uenit i scđo mō
p̄sentis nec vnq̄ referit̄ speciem cui est p̄riū et iō d̄
natura p̄sequens est tū accis q̄ est p̄sequens totū esse
speciei. Om̄e at̄ qđ non est de esse rei s̄ p̄sequens ip̄m ē i
genere accidentis et q̄ fluit de essentialibus speciei iō
dicitur accidens speciei non indiuidui et quia species ē
cōmunit̄ et essentialis similitudo indiuiduorū ideo cōue
nit omni et q̄ de esse speciei fluit ideo conuenit soli et q̄
s̄bstantialia non derelinquit qđ semp assunt ideo semper
conuenit. Ad aliud aut p̄riū ē qm p̄riū est aie ad
corpus sibi iunctū respiciendo vt dicit plato in letegi
is qm hoc quidem q̄ est anima est impatiū et s̄z cor
pus p̄riū est ministratiū p exhibitionem mēbrozū
ad actus q̄s impat anima et s̄m platonem hoc non ē ni
si p̄fecte anime quia sensibilis est ps aie et vegetabilis
est ps pris anime et ideo vt idem dicit magis bruta a
guntur a natura q̄ agunt nec impant p̄rie quia a ma
teria non eleuantur sed impantur p̄rie Semp autē
p̄riū est qđ nec derelinquit s̄bctum in se nec in ap
titudine nec potentia ad actum vt rei dicitur p̄riū ani
mal in mortale esse s̄m q̄ reus dicitur substantia intelle
ctualis diuina aptitudines mobilitatis non habens p̄
incorruptibilitatem substantie vt dicit plato. Unde a
pulegius in libro de reo so cratis dicit q̄ remones sunt
animalia corpore aerea et hoc modo dicit orpheus q̄ aer
est plenus dijs. Nec igitur p̄ria scilicet p se et p̄riū ad
aliud sunt p̄ria consequentia naturale esse speciei. Sed

p̄riū semp assignatum est s̄m positionem platois q̄s
simpliciter loquendo de reo non potest assignari p̄riū
cum nihil sit in ipso accidentale. p̄riū vero qm siue ali
q̄ appellatur p̄ defectum huius qđ est p se sicut act⁹ to
minis qui domini aliq̄ p̄uenit sicut ambulare in thea
tro qm solus ambulat in theatro qđ non dicitur p̄riū
nisi qm soli conuenit est causatum ab accidente indiui
duo non a p̄ncipijs speciei et ideo alijs indiuiduis eius
dem speciei non conuenit p̄ter qđ non contingit omni
nec soli speciei nec semp.

Est autem p̄riū qđ ad alit̄ assignatū
est aut duo p̄blemata aut quattuor. Nam si
de hoc qđ fuerit assignatū de illo vero nega
tum idem ip̄m duo tñ p̄blemata fiunt vel d̄
hominis ad equū p̄riū qm bipes est nam et
qm homo non bipes est conabit quis et qm
equ⁹ bipes vtrūq̄ aut interimet p̄riū. Si at̄
de vtroq̄ vtrūq̄ assignatum fuerit et de v
troq̄ negatū quattuor p̄blemata erunt vel
lud hominis p̄riū ad equū qm hic qđ bipes
ille aut quadrupes. Nā et qm homo non bi
pes est et qm quadrupes est natus est conari
et qm equus bipes et qm non quadrupes
possibile est conari. Quolibet igitur mō ostē
so interimitur qđ p̄positum est

Hic p̄bs ostendit quot p̄blemata facit p̄riū ad al
lit̄ hoc est quot modis p̄tingit terminare p̄blemata de
p̄rio ad aliud et dicit q̄ b̄ p̄tingit duobus modis. l̄ q̄ttu
or modis exemplum est vt si q̄ratur vtz esse bipes sic
p̄riū hominis respectu equi vel non illud p̄blema p̄t
terminari duobus modis. Uno modo si ostenderetur
q̄ homo non esset bipes. Scđo si ostenderetur q̄ equus
esset bipes vtroq̄ em̄ istoz modoz interemptum est p̄
blema et est p̄blema ad aliud quia bipes est p̄riū ad
aliud. Si vero p̄blema de p̄rio sic p̄oneretur vtz ē b̄
pedem sit p̄riū hominis respectu equi et esse quadrupes
dem sit p̄riū equi respectu hominis vel non tunc illd̄
p̄blema contingit quadrupliciter interimere. Prīmo si
ostendatur q̄ homo non sit bipes. Scđo si ostendatur
q̄ equus sit bipes. Tertio si ostendatur q̄ hō sit q̄drupes
Quarto si ostendatur q̄ equus non sit quadrupes.

Est autem p se quidem p̄riū qđ ad d̄
nia assignatur et ab omni sepat quemadmo
dum hominis animal mortale discipline sus
ceptibile. Ad aliud autem qđ non ab omni
sed ab aliquo statuto determinat velud vir
tutis ad disciplinam qm hec quidem in plu
ribus illa autem in rationali tantum et i ba
bentibus rationem nata est fieri. Semp at̄
qđ s̄m omne tempus verum est et nunq̄ su
uz s̄bctm r̄liq̄t vel d̄ aial ex aia et corpe p̄po
sitū ē. Nā hō q̄ scđm temp⁹ aliqđ vtz est et
non ex necessitate semp p̄sequitur velud alic̄
hominis ambulare in foro.

Topicoꝝ

Hic p̄r p̄ba distiguit mēbra p̄dē diuisionis. r̄ d̄ q̄ p̄p̄riū p̄ se est q̄d̄ inest om̄ibꝫ p̄tentiā s̄b̄ sp̄e tāq̄ p̄tibꝫ s̄b̄ / iectiuis. r̄ om̄i p̄uenit. r̄ fm̄ actū ab oibꝫ sepat. r̄ idō cōuenit soli quēadmodū p̄p̄riū hoīs est q̄ sit aial rōnale mortale disciplie susceptibile. q̄d̄ sepat a bruto. Quis aut̄ inē aialia bruta q̄d̄ sunt alijs magis discipliabilia ut in libro de aialibꝫ dicit p̄ba tñ nō s̄t susceptibilia discipline p̄ iudiciū rōis siue discretōem rōis. q̄ rōnes nō h̄nt p̄ferentē de acceptis p̄ sensum ad finē veri p̄tendētē sed q̄dam in opabilibꝫ imitant disciplinā p̄ memoriam p̄r̄ auditū vel uisū. Ad aliud uero p̄p̄riū est q̄d̄ nō sepat ab om̄i. s̄ terminat siue sepat r̄ distiguit ab aliquo statu to s̄biecto vel sp̄e cui illud fm̄ aptitudinē nō p̄t p̄uenire. si cut v̄tutis ad disciplinā p̄pate. p̄p̄riū ē q̄ v̄tus ē in plu- ribus. disciplina in vno s̄z in rōnali tñ. r̄ in h̄ntibꝫ rati onē nata est fieri. Et sermo est de v̄tute naturali q̄ termi nus v̄tutū est fm̄ actū optimū vniuscuiusq̄ s̄biecti vel sp̄e. quō dicimꝫ q̄ alia est v̄tus hoīs. alia v̄tus eq̄. alia le onis. r̄ in eadē sp̄e differt fm̄ actū r̄ officia. aut alia ē v̄tus ciuis. alia militis. alia ducis. r̄ sic v̄tus circa m̄ta valde fieri h̄z. r̄ nō est nata fieri in vno aliq̄ tñ. s̄ in ml- tis fm̄ naturā officioꝝ r̄ actū. p̄p̄riū diuersitate. Dis- ciplina aut̄ appellat̄ speculatio de acceptis p̄ sensum ad finē veri. r̄ q̄ iste acc̄ nō ē nisi rōnis. id nō h̄z sui boni v̄ti m̄ nisi in h̄ntibꝫ rōem. Et aut̄ q̄ sp̄ est. p̄p̄riū p̄tingit q̄ fm̄ om̄e tempꝫ v̄t est r̄ nūq̄ relinquit s̄b̄m̄ velud est illud p̄p̄riū aialis. q̄ aial est p̄positū ex corpe r̄ aia. Quis aia li sit cēntiale p̄poni ex corpe r̄ aia. S̄nt em̄ cēntialia cō- p̄posito aiali p̄ponētia. corpe r̄ aia. tñ p̄positū esse ex his cō- sequit̄ ad ip̄m p̄positū iā inesse p̄stitūtū. r̄ ideo est accidē- tale r̄ p̄p̄riū. Sed p̄p̄riū q̄n̄ est q̄d̄ fm̄ aliq̄d̄ t̄ps̄ est v̄t. et nō ex n̄ccitate vt p̄p̄riū p̄ se r̄ nō ad aliud. r̄ nō semper itēz est. p̄p̄riū r̄ id̄ nec ex necessitate nec semp̄ cōsequitur ad s̄biectū. sicut p̄p̄riū alicui hoīs est ambulare in fo- ro q̄n̄ solus in foro ambulat

Est aut̄ ad alteꝝ p̄p̄riū assignare r̄ differē- tiam dicere. aut in om̄ibus r̄ sp̄. aut sepius er in pluribꝫ. In om̄ibꝫ quidem r̄ semp̄. ve- lud homis p̄p̄riū ad equū q̄m̄ bipes. Nā ho- mo quidem semp̄ r̄ om̄ibus ē bipes. equus aut̄ nullus est bipes r̄ nūq̄. Sepius aut̄ r̄ in pluribus velud rationabil̄ p̄p̄riū ad p̄cu- piscibile r̄ irascibile q̄ s̄ q̄dem imperat. illa aut̄ ministrat. Nā neq̄ rōnabile semp̄ impe- rat. sed quādoq̄ r̄ impat̄. neq̄ p̄cupiscibile r̄ irascibile semp̄ impantur. sed r̄ impant quā- doq̄. cū fuerit p̄uersa aia hominis

Hic p̄r s̄b̄diuidit p̄p̄riū ad aliud dicēs. Quod p̄p̄rio- rū ad aliud. quiddā est q̄d̄ inest om̄ibus p̄tētis s̄b̄ specie r̄ semp̄. Aliud uero est q̄d̄ nō inest semp̄ sed sepi. Exēpluz p̄ni est vt esse bipedē est. p̄p̄riū hominis respectu equi. q̄ om̄is homo et semper homo est bipes q̄tū est de intentō- ne nature. p̄ducētis. r̄ hoc mō. p̄p̄riū ad aliud reducīt ad p̄p̄riū p̄ se. Equus aut̄ nullꝫ ex natura sua est bi- pes r̄ nūq̄. Exēplū s̄cōi est. vt. p̄p̄riū v̄tutis rationalis cōpate ad concupiscibilem est q̄ ip̄a quidē impat̄. r̄ ille ministrant r̄ impantur. Hoc aut̄ nō cōuenit om̄i neq̄

semper. Quia rationale nō semper actu imperat. Quis habeat impare. In intempato em̄ r̄ molli q̄ fm̄ rōnem corrupt̄ est. vt dicit̄ septimo ethicoꝝ ratio impatur. ne- q̄ cōcupiscibile r̄ irascibile semp̄ impantur. s̄ quādoq̄ imperant cum fuerit aia hominis p̄uersa fm̄ passionem et rōem corrupta sicut in intempato r̄ molli. In conti- nente em̄ corrupto tñ fm̄ passionem. ratio quiddā impe- rat s̄ vi passionis impedīt impium ne p̄ueniat ad esse- ctum. r̄ hoc mō. p̄p̄riū ad aliud reducīt ad p̄p̄riū quādo.

Proprioꝝ aut̄ sunt rōnalia maxime que per se r̄ semp̄ r̄ q̄ ad aliud. Nam q̄d̄ ad aliud est. p̄p̄riū. plura p̄blemata sunt quēadmo- dum dicit̄ r̄ p̄rius. Nā aut̄ duo aut̄ q̄tuor ex necessitate s̄nt p̄blemata. plures autē rōnes s̄nt ad hoc. Quod aut̄ p̄ se est r̄ semper ad multa est argumētari r̄ ad plura tempora obseruare. Quod per se q̄dem ad multa nā ad vnūquodq̄ eorum q̄ sunt oportet ei inesse. p̄- p̄riū. q̄re si nō ad omnia. sepat nō erit bene assignatū. p̄p̄riū. Quod aut̄ semp̄ ad plura tē- pora obseruare siue nō inest siue nō infuit. si- ue nō inerit nō erit p̄p̄riū. Quod uero q̄n̄ doq̄ ad illud ad quod nūc dicit̄ tñ tempus cōsideramꝫ. nō igit̄ sunt ratiocinatōnes ad ip̄m plures. Rōnale aut̄ est hoc p̄blema ad quod rōcinatōnes sunt sp̄isse r̄ bone

Hic sequēter p̄ba ponit aliā diuisionē p̄p̄riū fm̄ q̄ p̄p̄riū efficiat̄ dialecticū r̄ p̄ rationē est terminabile di- cēs in effectu q̄ p̄p̄riū q̄dam sunt rōnalia. q̄dam irra- tionalia. p̄p̄riū rōnale est sicut linee dicitur rōnales ab euclide. quibꝫ p̄positis rōcinamur. r̄ sic dicit̄ p̄p̄riū rati- nale in cui assignatōe multa ponunt̄ ex quibꝫ p̄ rōci- nationes dialecticas cōstrui vel interim potest. Irōnale uero q̄ p̄ ea q̄ in ei assignatōe posita sunt p̄ rōnes diale- cticas illud cōstrui nō potest. Et fm̄ illa. p̄p̄ria maxime sunt rōnabilia q̄ sunt. p̄p̄ria p̄ se r̄ semp̄. r̄ post illa sunt rōnalia illa que sunt ad aliud. Quia ad hoc. p̄p̄riū q̄d̄ est ad alia plura sunt p̄blemata duo s̄z vel q̄tuor vt pau- lo aū dcm̄. plures em̄ rōcinatōes siue syllogismi dialec- tici possunt fieri ad hoc duo vel q̄tuor p̄blemata. Quod aut̄ p̄ se r̄ semp̄ inest illud. p̄p̄riū ad multa r̄ p̄ multa argumētari cōtingit̄ syllogismo dialectico. Et talia p̄- p̄ria est obseruare ad plura ad q̄ potest cōsiderari q̄ p̄ri- culis positis in definitione ei. Et hoc patet q̄z per se. p̄- p̄riū est ad multa definitua cōsiderada. Quia oportet illud inesse suo s̄biecto ad vnūquodq̄ cōtētū s̄b̄ s̄biect- to. r̄ ergo si aliquid assignatū fuerit vt p̄ se. p̄p̄riū. r̄ n̄ est ad omnia nec ab om̄i alio sepat quod nō est p̄tētum sub suo s̄biecto. nō erit. p̄p̄riū bene assignatum. Quod aut̄ p̄p̄riū semp̄ est ad plura t̄pa relatū oportet obserua- re si in quoliter tempe cōueniat. si em̄ non est in p̄tēti. vel nō fuit in p̄terito. vel in futuro nō erit. interim p̄ble- ma. Quia p̄p̄riū semp̄ inest in om̄i p̄tenti r̄ infuit in om̄i p̄terito. r̄ inerit in om̄i futuro. Proprium uero quādo nō cōsideramꝫ nisi referendo ip̄m ad t̄ps̄ p̄sentis. s̄z q̄ nūc inest in quo soli illud accidit̄ inesse r̄ nō referi

mus ad plura. Non enim sunt aut possunt esse rationes plures ad ipsum terminandum et id irrationale est. Problema Rationale est ad quod sunt rationes multe spisse et bone siue efficaces ad concludendum. Positivus. Spisse vero sunt que multis et bonis et medijs in principalibus et pertinentarijs. Positivus sunt firmate talibus enim ut dicitur primo posteriorum in spissantur syllogismi et maxime dialectici que hinc multa talia.

Ergo ad aliud quidem proprium dicitur ex his que sunt de accidente locis perspicendum. Si huic quidem accidit illi vero non accidit. De his autem que sunt per se post hoc considerandum.

Hic philosophus excludit proprium ad aliud volens quod in isto quod non sunt terminanda problema ad aliud. Quia terminaciones problema ad aliud patent ex his que dicuntur in secundo et in tertio huius ubi terminant problema. Ita te accidet et eius annexo. Te his igitur que sunt per se in sunt considerandum esse post hoc.

Ratum quidem si non bene assignatum est proprium aut bene eius autem quod est non bene aut huius unum quidem sed non per notiora aut per notiora positum est proprium. Ergo destruitur quidem si non per notiora est. Eius autem quod non per notiora est hoc quidem si omnino igitur notius positum est proprium. Nam propter noticiam proprium facimus nam discendi causa et proprium et definitioes facimus per notiora et redendum sic enim erit magis cognoscere sufficere ter ut quod ponit ignis proprium esse similitudinem aie ignotiore que sit ignis vix aia. Magis enim scimus quid sit ignis que anima. Non ergo erit bene positum proprium ignis similitudinem anime. Aliud autem si non notius est huius inesse. Dicitur autem non solum notum esse re sed et huius inesse notius esse nam qui non scit si huic inesse est neque si illi soli inesse cognoscit. Quare quolibet horum accidente obscurum si proprium ut quia qui ponit ignis proprium in quo primo anima nata est esse ignotiore videtur que sit ignis hoc quod est si in hoc est anima et si in primo inesse non erit bene positum proprium ignis in quo primo anima nata esse.

Hic est secundus tractatus. In quo philosophus persequitur intentum docens terminare problema te proprio non contracto dicens quod modo videndum est quando proprium fuerit bene assignatum vel non bene assignatum. Et ad hoc ponit certas consideraciones. Prima est. Si aliquid fuerit assignatum alicui subiecto tanquam proprium considerandum est primo si est assignatum subiecto per non notiora subiecto vel si est assignatum per notiora subiecto. Si primum tunc destruit problema proprium. Contingit autem duobus modis proprium non esse positum per notiora. Vnus est quo ad esse proprium et aliter quo ad huius esse proprium. Primus modus quo ad esse est si omnino quo ad esse ignotus est proprium quod positum est esse subiecti cuius est assignatum.

tum proprium. tunc interimis proprium. Et tunc erit huius assignatum ut quod dixerunt si notus sit esse subiecti et erit assignatum huius esse proprium. Quia proprium et definitio propter hoc reddunt ut innotescat id cui est proprium et id cui est definitio. Sicut enim per definitioem cognoscimus totam substantiam sic per proprium tanquam per accensum spiritus cognoscimus posse substantie vel ipsi subiecti. Quia accidentia supple propria magna parte referunt ad cognoscendum quod quod est ut dicitur primo te anima quod per quod proprium reddendum est per notiora que sit inesse quod sic sufficere ipsum cognoscimus si per notiora fuerit assignatum. Si vero per ignotiora ponit erit quod ad hoc male assignatum proprium. Et autem huius est quod ponit remota et collega et leuca. Quod ignis proprium sit quod similitudinem aie corporum huius est in ter corpora. In hac enim assignacione proprium ponit anima que sensibilem cognitioem est ignotior igne magis enim scimus sciam quod ad nos quod est ignis que quod est anima non huius positum est ignis proprium quod similitudinem aie corporum id est in ter corpora. Secunda consideracio est in notiora si non est notus huius proprium huic subiecto cui assignat inesse que substantie esse in se. Per enim in se solum notus esse in se huius opus notus esse ipsum huic subiecto inesse. Et ratio est quod non scit si huic inesse neque cognoscit si illi soli inesse. Et sic non scit si est proprium eo quod te substantia proprium est quod soli inesse sic non scit proprium. Quare quolibet horum duorum modorum accidente obscurum sit proprium et sic per ipsum non potest innotescere subiectum et per sequeus male est assignatum. Secundum exemplum huius est ut quod ponit proprium ignis esse in quo primo nata est esse anima ignotiore videtur proprio quo ad esse que subiecti scilicet ignis sit. Non igitur bene erit positum proprium ignis in quo primo nata est esse anima ita quod proprium sit aie inesse igni et primo inesse igni. Et intelligendum est in se quod calore naturali que ignis huius proprietate et quod mobilitas ignis putabat esse ex atomis rotundis se motis et eiusdem putabat esse anima que est principium motus vite per motum cordis.

Constructio autem si per notiora positum est proprium et si per notiora huius vtriusque modum erit huius huius huius positum proprium. Nam affirmatiuorum locorum de eo quod huius alij quod est in se solum alij autem simpliciter demum huius quod huius vtriusque dicitur aial proprium sensum huius per notiora et notus assignat proprium huius vtriusque modum erit bene assignatum. In hoc proprio animalis sensum habere.

Hic ponit tertiam consideracionem que est constructio dicens si per notiora positum est proprium in vtriusque modo scilicet in se et in inesse esse in se siue que ad huius erit huius assignatum. Dicitur autem huius hoc quod affirmatiuorum locorum te huius huius assignat proprium huius huius tate proprium et non in se tate alicui alij siue quod non probat proprium huius assignat in se huius probat quod huius assignat que ad huius ista consideracione et que ad huius remanent quod huius assignatum est sicut in huius alij definitioem esse huius assignata que ad ge huius non est huius assignata quo ad differentiam. Et huius exemplum ponit philosophus ut quod dicitur aialis proprium esse sensum habere per notiora et notus dicitur proprium et ideo in vtriusque modum sensum habere est bene assignatum tanquam proprium animalis.

Circa textum sunt dubia. Primum est. Quomodo proprium causatum a principijs speciei et effectus potest esse notius speciei cum tamen ex hoc videtur reatur ignotius. Solutio Alberti. Subiectum est notius specie natura et ea sicut substantia accitit sed proprium dicitur esse notius quo ad nos et sicut signum quod accipitur ab eo.

quod est esse consequens. et hoc modo intelligit quod dicitur hic syllogismum autem dialecticum ex talibus signis procedit.

Secundum dubium est

Quod philosophus docet terminare problema proprium dialectice cum tamen hoc videatur ad demonstratores pertinere quod demonstrat propriam passionem de subiecto. Secundo alteri ad demonstratores pertinent agnoscere causam inherere propriam in subiecto. sicut in primo posteriorum deum est. hoc dialecticum bene potest terminare inherentiis propriis. et sic terminat problema de proprio quod ipsa inherentiis per coniectura et probabilia reterminatur.

Tertium dubium est.

Quare consideratōes constructivae ponuntur hic iuxta destrucivas. Secundo quod proprium est peritibile cum sepe. et id per quecūque destruit quod tamen ad inesse per opposita illorum destruit quod tamen ad inesse quod non est in accente. nec in genere hoc tamen verum est quod consideratōes proprias quod tamen ad bene esse non destruit ipsas simpliciter. hoc destruit bene esse ipsi. quod tamen ad hoc et non simpliciter. Quia ex multis destruit et destruit bene esse propriis. et consideratio quod tamen respicit ad unum illorum tamen. et id non destruit vel destruit bene simpliciter. hoc construit vel destruit ad hoc quod tamen multis considerat.

Destruēti deum quidem si quod nomen quod in proprio fuit assignatum multipliciter. vel etiam tota oratio plura fecit. non enim erit bene assignatum proprium ut quoniam sentire multa fecit. unum quidem sensum habere alterum aut sensu uti non erit bene positum aialis proprium quod natum est sentire. propter hoc autem non utendum est nomine quod multipliciter dicitur. nec oratio quod plura fecit. quoniam quod multipliciter dicitur obscurum facit quod deum est. dubitate eo qui debet argumētari ut forte dicit eorum quod multipliciter dicitur. nam proprium discendi gratia assignat. Amplius autem ad hoc necessarium est increpatione aliqua fieri sic assignatibus proprium. quoniam indisonantem quis facit syllogismum de eo quod multipliciter dicitur.

Hic philosophus ponit consideratōem de proprio penes obscuritatem sermonis. et primo ex parte proprii. secundo ex parte subiecti siue illi cui assignat proprium. Quo ad primum est prima consideratio ista. Si quis velit destruere problema de proprio inspicendum est si quod siue aliquid nomen quod in proprio sit assignata ad circūloquendum ipsum proprium multipliciter de se in equocatōes vel etiam si tota oratio plura significat hoc a philologica multiplicitate et si sic non erit proprium bene assignatum. Exemplum est ut sentire equo ce multa significat. uno modo fecit sensum habere in habitu. Alio modo significat sensu uti in agere et id male assignat proprium aialis quod est natum sentire. Et tunc philosophus duas causas propter quas multipliciter non debet assignari pro proprio. Prima quod illud quod de multipliciter obscurum facit id quod deum est ad proprii circūloquendum. quod opponēs qui debet argumētari ad terminandum proprium dubitare potest de multipliciter. et id multipliciter inconvēniēter assignat proprium. Quia proprium discendi gratia assignat. multipliciter vero non tunc sed obscurat. Secunda ratio est. quod opponēs ponens aliquid multipliciter pro proprio potest increpari siue sustinere increpationem.

Quia sunt mali loci coniectura opus disputatōis improprie dicitur et transferentes disputatōem dialecticā ad sophisticā. quod sic assignare proprium in dissonanti sensu quod non intendit ridens facit syllogismum de eo siue ad id quod multipliciter dicitur. et hoc ut increpationem evadat per simpliciter dicta tunc vel assignare proprium.

Asstruēti autem si non plura fecit nec nomini quod nec tota oratio erit hoc bene positum proprium. ut quod nec corpus plura fecit. nec mobilissimum in superiore locum. nec quod ex his positum est erit bene positum in huiusmodi ignis proprium corpus mobilissimum in superiore locum.

Hic philosophus ponit consideratōem constructivam dicens. Si fuerit assignatum aliquid proprium in quo non ponit terminum multiplex vel oratio plura significat constructivum est problema et proprium bene est assignatum. Cuius exemplum est ut quod nec corpus multipliciter deum plura significat. nec mobilissimum in superiore locum. nec totum quod ex his positum est quod est oratio circūloquens proprium erit bene quo ad hoc assignatum proprium ignis quod est corpus mobilissimum in superiore locum.

Deinde destruēti quidem si multipliciter dicitur illud cui proprium assignat. non determinatur autem cuius corporis proprium ponat. non erit bene assignatum proprium. Ob quas autem causas non est dubium ex his que prius dicitur. nam eadem accidere necessarium est. ut hoc scire plura significat unum enim scientiam habere ipsum. alterum autem scientiam uti id est aliud scientiam esse eius. aliud autem scientiam uti ei non erit ei quod est scire hoc. bene assignatum proprium vllum non determinatio cuius ponit horum proprium.

Hic philosophus ponit consideratōes ex parte cuius est proprium et primo constructivam. secundo destrucivam. Prima est volens destruere problema proprii habet respicere in subiectum si multipliciter illud subiectum de se proprium assignat. et non determinat per distinctionem multipliciter cuius illorum hoc est in quo sensu accepto proprium ponat non enim tunc erit proprium bene assignatum. Ob quas autem causas hoc contingit non est dubium. quod paulo ante deum est quod multiplicitas generat obscuritatem. et sic inconvēniēs accidit ex multiplicitate subiecti quod accidit ex multiplicitate proprii. Cuius exemplum est. ut hoc scire plura fecit. ita quod nomen hoc sit subiectum et scire proprium. quod in unum sensum in quo illud nomen hoc est nomen casus est ipsum scientiam habere in habitu. In alio vero sensu in quo est eiusdem casus nomen est scientiam uti in agere. In alio vero tertio sensu in quo nomen hoc est acci casus scientiam esse hoc est de ipso esse. et id est proprium cuius circūloquutio est scire hoc. non est bene positum quod non determinat cuius hoc est in quo sensu deorum ponit proprium.

Asstruēti vero si non dicitur multipliciter hoc cuius proprium ponit. sed unum et simpliciter. erit enim positum in huiusmodi proprio. ut quoniam homo simpliciter dicitur erit bene positum hoc in huiusmodi hominis proprio animal mansuetum natura.

Hic ponit consideratōem constructivam dicens. Si aliquid fuerit assignatum proprium alicui subiecti. si subiectum non multipliciter de se est unum simplex hoc sermone est bene assignatum.

Quintus liber

tum, p[ro]p[ri]u[m] e[st] q[uo]d s[ic] d[icitu]r e[st] ex ea p[ar]te e[st] ut b[on]u[m] simplici
ter dicitur sic p[ro]p[ri]u[m] eius om[n]i p[er]ueni[en]s t[em]p[or]e e[st] q[uo]d e[st]
animal manufactum natura

Circa textum expositu[m] s[un]t dubia.

Primu[m]. Q[uo]d p[ro] dicit corpus esse sup[er] simplicat[ur] d[icitu]r
cu[m] cu[m] de re corpore naturali mathematico[rum] t[em]p[or]e etia[m] sim-
pliciter in p[ro]posito cu[m] dicitur de boie vero t[em]p[or]e picto So-
Alicti corp[us] in p[ro]posito accipitur ut restrictu[m] ad corp[us]
naturale mobile t[em]p[or]e b[on]u[m] restringitur ad boiem v[er]o

Secu[n]dum dubium est

Prop[ter] quid multiplex respicitur in fallacia in d[ic]tione t[em]p[or]e
non obscuritas s[ed] fallacia[m] extra d[ic]tionem Solutio
Alicti fallacia extra d[ic]tionem fit i[n] argumentatione p[er]
qua[m] non fit circulo quatio p[ro]p[ri]u[m] b[on]u[m] multiplex i[n] d[ic]tione e[st] i[n]
no[n] d[ic]tione p[er] qua[m] fit p[ro]p[ri]u[m] circumloquutio.

Deu[m] destru[en]ti quide[m] si frequen[ter] d[icitu]r e[st] d[ic]t[ur]
ide[m] i[n] p[ro]prio. Sepe em[en]t late[re] hoc faci[en]tes t[em]p[or]e i[n]
p[ro]p[ri]is que ad modu[m] t[em]p[or]e i[n] definitioib[us] n[on] erit at
b[on]u[m] positu[m] q[uo]d h[ab]e[re] passus e[st] p[ro]p[ri]u[m]. Conturbat
em[en]t audientes q[uo]d frequen[ter] dicitur. Incertum e[st]
nec[esse] e[st] fieri t[em]p[or]e ad h[ab]e[re] exercitari vident[ur] eueni
er aut frequen[ter] dicere id[em] duobus modis.
vno quidem q[ui] no[n] iauerit frequen[ter] ide[m] v[er]o
lud si quis p[ro]p[ri]u[m] assignet ignis corp[us] tenuis
simu[m] corp[us]. Hoc em[en]t frequen[ter] dicit corp[us]
Secu[n]do aut[em] si quis assumat definitio[n]es p[er]
no[n]ib[us] velud si quis reddat terre p[ro]p[ri]u[m] sub
st[an]tia[m] que maxime corp[us] s[ed] i[n] natura fert i[n]
inferiore locu[m]. Deu[m] assumat pro corp[us]ibus
h[ab]e[n]t sub[st]antias vnu[m] em[en]t t[em]p[or]e ide[m] e[st] corpus et
h[ab]e[n]t sub[st]antia. Erit ergo h[ab]e[n]t modo substan-
tia frequen[ter] dicta quare neutru[m] erit bene
positum p[ro]p[ri]u[m].

In hac p[ar]te p[ro] dicit iterimere p[ro]p[ri]u[m] ex p[ar]te sup[er]fluita-
tis t[em]p[or]e p[ri]mo ex p[ar]te sup[er]fluitat[ur] vnu[m]. Sec[un]do dicitur. Se-
cu[n]da ibi (Deu[m] destru[en]ti) Quo ad p[ri]m[um] e[st] p[er]sideratio.
Si aliquis vult destruere p[ro]p[ri]u[m] siue ordi[n]em circulo que
tem p[ro]p[ri]u[m] videt[ur] e[st] si ide[m] frequen[ter] explicite d[icitu]r e[st] i[n] p[ro]
prio sepe em[en]t late[re] h[ab]e[n]t facere i[n] p[ro]prio que ad modu[m] i[n] defini-
tio[n]ib[us] frequen[ter] latent dicit[ur] id[em] t[em]p[or]e h[ab]e[n]t b[on]u[m] b[on]u[m] erit
positum p[ro]p[ri]u[m] ex quo ip[s]u[m] assignat ca[m] manifestatio[n]is
t[em]p[or]e non latetio t[em]p[or]e id[em] n[on] bene positu[m] p[ro]p[ri]u[m] q[uo]d h[ab]e[n]t passus id
est repetitio[n]e i[n] Repetitio em[en]t eiusde[m] p[er]turbat audiente[m] cuz
fit sup[er]flua. Quis em[en]t n[on] inducat negatone[m] q[uo]d illa interi-
meret entitate[m] p[ro]p[ri]u[m] t[em]p[or]e n[on] tonitate[m] t[em]p[or]e. Impedit em[en]t illa i[n]
ista p[er]sideratione p[ro]pter p[er]ticia[m] p[er]strucit[ur] q[uo]d vnu[m] accipi-
tur vt ps alter[us] vt i[n] q[ui] statu[m] patebit p[er]turbat t[em]p[or]e ista p[er]
t[em]p[or]e i[n] p[er]dit manifestatio[n]es p[ro]p[ri]u[m] eo q[uo]d non h[ab]e[n]t ee[re] de essen-
tia p[ro]p[ri]u[m] cu[m] p[ro]p[ri]u[m] sit de natura accitit[ur] eo q[uo]d p[er]teq[ue]tur to-
tum esse subiecti t[em]p[or]e sic p[er]turbat audiente[m] q[uo]d frequen[ter] d[icitu]r
eo q[uo]d incertu[m] nec[esse] e[st] fieri p[ro]p[ri]u[m] ex frequen[ter] dicto. Alia
etia[m] e[st] q[uo]d assignantes hoc modo p[ro]p[ri]u[m] possunt incre-
pare. Duobus aut[em] modis p[er]tingit id[em] dici frequen[ter]
Uno q[ui] quis explicite no[n] iauerit id[em] frequen[ter] ex[em]p[ar] e[st]

vt si quis ponendo p[ro]p[ri]u[m] ignis dicit q[uo]d ignis sit corp[us] te-
nuissimu[m] corp[us] b[on]u[m] cu[m] sic assignas frequen[ter] hoc est bis
dicit corp[us] p[er] significatone[m] vocis. Quis p[er] modu[m] f[er]ac[em]
p[er]ticia[m] p[er]strucitio[n]is videat diuersu[m]. Secu[n]do euenit fre-
quen[ter] id[em] dicere intellectu[m] in voce explicite siue expli-
cite p[ro]posita t[em]p[or]e t[em]p[or]e manifestu[m] e[st] q[uo]d frequen[ter] id[em] dicit si
quis pro no[n]ib[us] positu[m] assignet definitio[n]es corp[us] que i[n] ora-
tione circulo que[m] p[ro]p[ri]u[m] ponunt ex[em]p[ar] e[st] vt si quis red-
dat siue terre p[ro]p[ri]u[m] ponat q[uo]d e[st] sub[st]antia q[ui] maxie corp[us] m-
fert i[n] inferiore locu[m] id[em] e[st] cent[ur]. Deu[m] si loco illi gen-
tium corp[us] ponat definitio[n]em corp[us] id[em] e[st] sub[st]antiarum
corp[us] corp[us] i[n] q[ui]ntu[m] definitio p[ri]ma v[er]o ista tra e[st] sub[st]antia
q[ui] maxie corp[us] id[em] e[st] corp[us] corp[us] sub[st]antiarum fertur i[n] inferi-
ore locu[m] id[em] d[icitu]r t[em]p[or]e manifestu[m] e[st] q[uo]d sp[iritu]s cu[m] g[ra]t[ia] ponit i[n] eade[m]
assignatione q[uo]d d[icitu]r q[uo]d ignis e[st] sub[st]antia corp[us] q[ui] maxie
corp[us] corp[us] sub[st]antiarum fertur i[n] inferiore locu[m] t[em]p[or]e sic patet
q[uo]d frequen[ter] id[em] d[icitu]r q[uo]d vnu[m] q[ui]ntu[m] ad significatu[m] siue i[n]
tellectu[m] e[st] corp[us] t[em]p[or]e h[ab]e[n]t hoc e[st] corp[us] corp[us] sub[st]antia t[em]p[or]e sic patet
q[uo]d sub[st]antia h[ab]e[n]t modo s[ed] i[n] intellectu[m] erit frequen[ter] dicta t[em]p[or]e sic
fit p[er]turbatio i[n] audientes quare neutru[m] s[ed] neq[ue] si frequen[ter]
dictum i[n] voce neq[ue] frequen[ter] iteratu[m] s[ed] i[n] intellectu[m]
e[st] conuenienter positum p[ro]p[ri]u[m].

Altru[en]ti p[ro] si nullo v[er]o si nullo v[er]o frequen[ter] no[n]ie
eode[m] erit s[ed] i[n] hoc bene assignatu[m] p[ro]p[ri]u[m] vt
qm[ui] q[uo]d dicit homis p[ro]p[ri]u[m] aial discipline sus-
ceptibile non vsus e[st] frequen[ter] eode[m] homis
ne erit s[ed] i[n] hoc b[on]u[m] assignatu[m] p[ro]p[ri]u[m] homis.
Dicit p[ro]ponit p[er]sideratione[m] p[er]strucitua[m] opposita p[er]t[em] q[uo]d e[st]
ista si nullo eodem frequen[ter] vsus e[st] i[n] no[n]ie q[uo]d ponit i[n]
p[ro]p[ri]u[m] assignatione t[em]p[or]e s[ed] i[n] hoc id[em] e[st] q[ui]ntu[m] ad hoc b[on]u[m] assign-
natu[m] e[st] p[ro]p[ri]u[m] vt si quis dixerit boie p[ro]p[ri]u[m] esse discipli-
ne susceptibile n[on] vsus e[st] frequen[ter] eodem no[n]ie t[em]p[or]e s[ed] i[n]
hoc b[on]u[m] erit assignatum p[ro]p[ri]u[m].

Deinde destru[en]ti quide[m] si tale aliq[ui]d assign-
nauit i[n] p[ro]prio q[uo]d oib[us] i[n]sit Inutile em[en]t erit q[uo]d
no[n] sepat ab aliquo. X aut[em] i[n] p[ro]p[ri]is dicit[ur] sep-
are oportet velud t[em]p[or]e que i[n] definitioib[us]. Non
ergo erit bene assignatu[m] p[ro]p[ri]u[m] vt qm[ui] qui
posuit scie[n]tie p[ro]p[ri]u[m] opinionone[m] irreprobabilem
sub ratione vnu[m] ex[em]p[ar] tali aliquo vsus e[st] i[n]
p[ro]prio vno q[uo]d oib[us] i[n]est non erit b[on]u[m] positu[m]
s[ed] i[n] hoc scie[n]tie p[ro]p[ri]u[m].

Dicit p[ro]p[ri]u[m] destruit p[ro]blema p[ro]p[ri]u[m] ex sup[er]fluitate multo[rum] t[em]p[or]e
sunt octo p[er]siderationes quaz quattuor s[un]t destructive t[em]p[or]e
q[ui]nto[rum] p[er]strucitue semp addedo destructive i[n] mediate su-
am p[er]strucitua[m] Prima igitur e[st] ista. Si aliquis assign-
nauit p[ro]p[ri]u[m] tale q[uo]d sic t[em]p[or]e transcendens omnib[us] i[n]est vt vnu[m] t[em]p[or]e
ens p[ro]blema e[st] destruend[um]. Cu[m] ratio e[st] q[uo]d tale n[on] e[st] i[n]
utile erit ad p[ro]p[ri]u[m] cu[m] sit p[er]tra rone[m] p[ro]p[ri]u[m] ex quo p[ro]p[ri]u[m]
e[st] q[uo]d ab oib[us] sepat t[em]p[or]e soli uenit q[uo]d igit[ur] non sepat ab
oib[us] aliquo i[n]utilium ponit p[ro]p[ri]u[m] Si q[ui]ntu[m] transcendens
non limitatu[m] ponat i[n] assignatone p[ro]p[ri]u[m] pro p[ro]prio non
e[st] p[ro]p[ri]u[m] b[on]u[m] assignatum ex[em]p[ar] e[st] vt si quis posuit scie[n]tie p[ro]p[ri]u[m]
um esse opinionone[m] irreprobabile sub ratione vnu[m] existens
id[em] e[st] q[uo]d scia e[st] vnu[m] q[ui]ntu[m] sub ratione q[ui] e[st] opinio irrep-
robabilis Et dicit vnu[m] existens scie[n]tia sub ratione q[uo]d scie[n]tia
ratione certissima t[em]p[or]e irreprobabili p[er]firmatur t[em]p[or]e p[er]ba
Opinio aut[em] dicit[ur] ab opinat[ur] non ab opinabili. Hic
13 i

Topicor

est illi est vsus aliquo fm pprio hoc est vno qd est trans-
cendens pp ter qd a nullo sepat . r ideo quo ad hoc non
erit bene positum pprium scientie

Altruenti at si in nullo vsus e coi . s3 qd ab
aliquo sepat erit bn positu fm h ppriu . vt
qm q dixit aial ppriuz aiam habere nullo vs
sus est communi . erit fm hoc bene positu a/
nimalis pprium animam habere .

Hic ponit p consideratione affirmatiua q sumit p oppo^m
r est ista . Si i assignatione pprii i orone circuloquere p
pprium nullo emio trascedeti vsus e coi no restricto . sed
vnt talib⁹ quoz quidlibz sepat ab alio tuc bn erit assigna-
nati ppriu . Et^m e vt si quis dixerit qm ppriu aial e aiam
bere nullo vsus e emio coi irrestricto . r ergo fm hoc bn
positum erit animalis pprium animam habere

Circa istas duas considerationes fut
dubia . Primum est . An differentia additur nugatorie ip-
si generi . Solutio non eo q non est inutilis repxicio
quia fit ad specificanduz . nec est nugatio nisi species i eade
ratione coniungatur cum genere

Secundum dubiu est .

Utz de transcendens positu in oratione circuloquere
de ppriuz restruit bonitatem pprii . Solutio non si fue-
rit restrictum . quia alias non esset ppriu . Istatie q cum
sit vnuz r ide nuro sine sui mutatione est susceptiuu con-
trarioz cu ubi ponatur vnuz qd est trascedens . sed specifica-
tur ibi p adiuuctum qd est vnum numero

Deinde destrueti qd si pla ppria assignat
eiusd . no determinans qm pla poit . No ei erit
bn positu ppriu . Na que admodu nihil in de-
finitionibus oportet pter ea q indicat substā-
tiam orationi adiacere aliquid plus . sic nec i
ppriis pter ea q facit ppriuz . qd dcm est nihil
est orationi co assignadu . Inutile ei fit hmoi
vt qm q dixit ignis ppriu cozp⁹ tenuissimu r
leuissimu pla assignauit ppria . vtruz ei d so-
lo igne fm e dicere . No ei erit bn posituz p/
ppriu ignis cozp⁹ subtilissimu r leuissimu

Hic ponit itez p consideratione restrictiua q e ista . Si ali-
quis assignat pla ppria eiusd sbiecti l spei . r no demiat qm
pla assignat ppria . assigno no e bn sca . sic ei in definitione p
ordez q idicat sbiaz definiti . no o3 aliqd ad iacere qd no
fit re sbia definitionis . eo q definitio nihil dz ptinere su-
pfluu . ita nec in orone circuloquere . ppriu eo q ca inno-
tescedi dat . nihil em co assignadu est . pprio eo q inutile sit
hmoi ppriu . pp l additoez supfluu . Et^m e vt si qs dixe-
rit ignis ppriu e q sit cozp⁹ subtilissimu r leuissimu . plura
assignat ppria . vtruz ei re solo igne vtz e dici . r sic vtruz
qz erit ignis pprium . r quia vt vnum assignauit non e-
rat bene positum ignis pprium q dicatur corpus e sub-
tilissimu r leuissimu

Altruenti vero si non plura eiusdez ppria
assignauit s3 vnuz . erit ei fm h bn positum p-
pprium vt qm qui dixit humidu ppriuz corpus
qd i oez figurā ducit vnuz assignauit pprium

sed non pla . erit s3 h bn positu huidi pprium

Hic ponit p consideratione restrictiua q sumit p oppo^m di-
ces q astrueti h e pstructie volēti emiare . pblea pprii p si-
deradu e si no plura assignauit h vnicū . r s3 b erit bn af-
signatu ppriu . Et^m e qui dixit humidu ppriu e q i oem
figurā ducit eo q male sit emiabile emio . pprio . r no ali-
eno . hoc assignauit pprium . r ideo erit bn fm hoc assigna-
tum pprium humidu

Ein destrueti qd si eod vs⁹ e ppriu
assignat . a aliquo alioz q st⁹ e . n erit
bn positu ppriu . Na discēdi causa assignat
pprium . ergo idem quide eidem similiter ig-
notum est . No aut alicuius eoz est . q st⁹ ei⁹
posterius . no g e notius . Quare no fit p hoc
mag⁹ aliqd discere . vt qm q dixit aial pprium
substātia . c⁹ spēs hō e . aliquo vsus est eoz q
sunt animalis non erit bene positum ppriuz .

Iste est scōs tractat⁹ . In quo vtz terminare pblea p/
pprii ppati ad aliud . Et e pma p consideratione . Si aliqd assignat
net aliqd ppriu alicui sbiecti . in quo pprio ponit sbiecti ali-
qd . puta ps sbiectiua . quō aialis ps est lo . vel essential
sbiecti . quales ptes stigen⁹ r drā . vel ipm met sbiectum
male facta est assignatio . Cuius rō est . qz ppriu assigna-
tur sbiecto cā discēdi . si ergo assumer idē assumer id
qd similiter r equaliter ignotū e . r sic no pt reclarare sb-
iectū . Si at sumat aliqd eoz q st⁹ ps sbiecti . assumer i p-
prio qd poster⁹ erit sbiecti . r sic itez reclarare non poterit
qz no e not⁹ . pp l qd no fit sine no ptingit p tale . ppriu ali-
quid mag⁹ discere sic p reclaras sbiecti . r sic inutiliter assignat
nae ppriu . Hui⁹ q^m est vt si quis animal ppriu dixit esse
q sit sbstantia . cuius species est homo . vsus est aliquo il-
loz q st⁹ aialis s3 sbstantia . cu adiunctis . r aliquo vsus
est qd e aial ps . s3 b . r id non bene positum est . ppriuz

Altruenti at si neqz eodē neqz eoz q st⁹ ei⁹
aliquo vntur . erit em bn fm h assignatum p-
ppriu . vt qm q posuit aial ppriu . ex cozpe r a-
nima ppositū eē . neqz eodē . neqz eoz q st⁹ ei⁹
aliquo vsus e . erit bn s3 h assignatū aial ppriu .
Eod at mōr i alijs p consideratione est . q non faci-
unt notius .

Hic ponit p consideratione affirmatiua dices q astrueti vs⁹
isti⁹ p consideratione p oppo^m . s q inspicat si nec eod sbiecti . nec
aliq qd eē tāq ps sbiectiua . cenat vnt . tuc bn erit assigna-
nati ppriu . Et^m e vt q ponit aial ppriu eē . q sit ex aia
r cozpe . neqz eodē e assignatū ppriu . neqz aliq qd sbiecti sit vt
ps sbiectiua . vsus e assignatū pprii . r id bn erit s3 h assignatū
ppriu . Eod vero modo in alijs positis in definitione . p
pprii p consideratione e q no faciunt sbiectum notius

Destrueti qd si aliquo vsus e a oppoito . a
oino sil natura a posteriori e aliquo . n em erit
bn positu ppriu . Na oppoitu sil natura . qd at
sil e natura . r poster⁹ n faciet not⁹ . vt qm q
dixit bōi ppriu . qd malo marie oppoit oppo-
sito vs⁹ e bōi . n ei bn erit assignatū bōi ppriu .

Hic ponit philosophus aliam consideratione restru-
ctiuam q considerandum est si aliquis in assignatione
pprii vsus e oppoito sbiecti a oino sil natura cuz sbiecti

vel posteriore eo aliquo non est proprium bene assignatum. Quia opposita si sit natura et neutrum est altero notum in quantum sit opposita tunc ei non erit proprium bene assignatum quod sit natura est cuius subiecto vel quod posterior est subiecto non potest subiectum facere notum. Et est ut qui dixerit boni proprium esse quod maxime est malo oppositum tunc versus est oppositum assignatum. Et proprium et assignatio non est bona.

Altruēti aut si nullo versus est neque opposito neque omnino simul natura neque posteriore erit enim in hoc bene assignatum proprium. ut quoniam qui posuit disciplinam propriam opinionem maxime faciem fidem nullo versus est neque oppositum neque omnino sit natura neque posteriore erit enim si bene positum discipline proprium.

Hic potest considerari de opposita et constructiva dicens quod in specie dicitur est volēti astruere si nulla versus est neque oppositum neque sit sit natura neque posteriore erit ei si bene assignatum proprium. Cui est et qui posuit proprium discipline quod est opinio sive perceptio maxime faciens fidem nullo versus est oppositum neque omnino quod sit sit natura neque posteriore erit ergo enim si id est quo ad hoc bene positum proprium discipline dicitur ac si discipline que in disciplinalibus et remotionibus accepti est bene conclusio non deum ab opiabili eo quod accipitur remotionem per modum non proprium per effectum lēam remotā lēam. Sed contra per dicitur in sit puato et bene sit oppositum tunc non sit sit natura quod puato notificat per bitū.

Ad quod rudi Albertus quod opposita sit sit natura istius sit opposita puatione at notificat bene non in istius sibi oppositum sit in istius est per materialem naturale ad puationem quod non est puatio nisi ipse bene et est puatio i ordie ad actum sive bitū. Ad hoc quod opposita non dicit ponit in proprio itelligit dicitur est in istius sit sit opposita. Et quod dicitur est quod proprium non dicit esse posteriori cui sit sit actus sit sit per tunc que in definitione circumloquuntur proprium sunt accidentales itelligit dicitur quo ad illa quod notificationes que proprium subiectum notificat bene est quo ad nos et non quo ad quod notificationes simpliciter cum subiectum ingrediatur definitionem proprium.

Destruēti quid si quod non se sequitur proprium assignat. si quod sit quod non proprium. Ad ei bene positum proprium. Ad neque in quo per benedictum ite idē de h et nomine ex neccitate verum erit neque in quo non per benedictum nomine eidē in e et de h ex neccitate non dicitur idē quare non erit bene positum proprium. Amplius ad hoc neque quoniam assignat proprium erit manifestum si in se si quid bene modo est ut autem sit Ad quod planum erit proprium ut quoniam qui posuit aial proprium moveri quod stare tale assignavit proprium quod sit quod non proprium non erit bene positum proprium. Hic potest considerari de destruēti dicens si quis assignavit proprium id quod non sit per per se sit sit sit bene enim posteriori et non plus sit sit alique modum nec potest esse proprium nisi quoniam in particulari de quo non sit sit per ce quod notum per roes vbi si alique sit non proprium bene modo proprium non est bene positum. Et hoc est quod id in quo per benedictum ite proprium ite sit sit bene non te neccitate et per se dicitur proprium cum alique non insit et sic sit non erit verum proprium per dicitur te sit sit Quia non proprium alique te sit sit non per dicitur sit actum neque in quo non per benedictum in e et de hoc negabitur ex neccitate si quoniam ite per tunc non in e et de quoniam non neccario in e per.

vero quod est simpliciter proprium dicitur dicitur dicitur necario ite sic tale non fuerit rlas et maras collcas ex definitione proprium. Alia etro est quod cum assignat quis tale per proprio quod sit in e et non in e. si est quod ite quod non ite sic manifestum est quod per tunc tale proprium amittere et non erit planum et notum tale proprium quod sit delectat. Et huius est apud Aristotelem ut si quis aial proprium assignet moveri vel sedere male assignet quod moveri vel sedere non sequitur aial quod non vbi aial est ergo sed et aut aial est quod movet sed quod aial movet et stat.

Altruēti aut si quod ex neccitate se sequitur est proprium assignavit erit enim in hoc bene positum proprium ut quoniam qui posuit virtutem propriam quod habentem facit studiosum quod semper sequitur proprium assignavit erit si hoc bene assignatum virtutem propriam.

Hic potest considerari de affirmativa per oppositum dicens si consideratur est si aliquis assignaverit tale proprium quod te neccitate se in e et sequitur subiectum proprium erit bene positum sive assignatum enim hoc. Et huius est ut si quis posuit proprium virtutis in puatione ad subiectum sive ad eum cuius est virtus quod facit habentem studiosum sive virtuosum tal assignavit proprium quod se sequitur id cuius est proprium et id quo ad hoc bene est proprium assignatum.

Destruēti quid si quod nunc proprium est assignas non determinavit quoniam nunc proprium assignavit non enim erit bene positum proprium assignatum. Primum quidem quoniam quod extra morem sit omne se determinatōne idiget. Solent autem plerumque obnes quod se sequitur proprium assignare. Sed autē obscurus est quod non determinavit et quod nunc est proprium voluit ponere. Ad ergo danda est increpatio nis occasio ut quoniam qui posuit proprium alicuius hominis sedere cum aliquo homine quod nunc proprium est posuit non erit bene positum proprium si non determinas dicit quoniam nunc proprium est.

Hic potest ad idem potest alia considerari destruēti dicens si aliquis vult assignare proprium ut nunc alicui subiectum et non determinet per aliquid in fine positum quod solus assignavit proprium ut nunc et non simpliciter tunc erit bene positum tale proprium. Cuius prima ratio est quod tale proprium sit extra morem et coheretudies assignandi proprium quod tale enim omne tempus solus assignari et id determinatōne idiget solent enim plerumque omnes per ipsum appellare quod se sequitur omni ite. Secunda ratio est quod obscurus est ut sit tale proprium ut nunc si assignas hoc non determinas veritatem est dicitur ipsum ut nunc in e et non simpliciter.

Altruēti aut si nunc proprium assignas quoniam proprium nunc determinando posuit erit ei bene positum proprium enim hoc proprium ut quoniam qui posuit proprium hominis abulare nunc segregans posuit bene erit enim hoc positum proprium.

Hic potest ostendit quod eadē considerari per oppositum inspecta vbi destruēti si aliquis assignas proprium ut nunc assignat hoc in fine mone sit tunc est proprium ut nunc tunc proprium est bene assignatum. Et est ut si quis dixerit quod alicuius hominis proprium est abulare nunc tunc segregans per hunc terminum proprium ut nunc ipsum a proprio simpliciter bene assignavit proprium.

Deinde destruenti quidē si tale assignauit
ppriū-qd manifestū non est aliter in eē q̄ sen-
su. Hō em̄ erit bene positū ppriū. Hā de sen-
sibile extra sensum factū incertum sit. Dubi-
um ei est si adhuc inest eo q̄ sensu solū p̄gno-
scitur. Erit at̄ vnū hoc in his q̄ nō ex necessi-
tate semp̄ p̄sequūtur. vt qm̄ q̄ posuit solis p̄-
prium-astrū qd̄ fert̄ supra terrā lucidissimū
tali aliquo vsus ē pprio-supra terrā ferri-qd̄
sensu cognoscitur-non erit bene sol̄ assigna-
tum pprium. Ignorū em̄ erit cū occiderit sol
si adhuc feratur supra terram-co q̄ nos tūc
amissimus sensum

Hic ponit aliā considerationē destructiuā dicēs si ali-
quis assignauit aliquid ppriū alicui-qd̄ non ē notū in-
esse alicui nisi fm̄ sensuz male facta est assignatio ppriū.
pp̄ h̄ q̄ de tali pprio dubiū est an̄ tenērate in sit illi s̄b-
iecto. ex^m huius est vt si ppriū sol̄ dicerem^o ēē astrū luci-
dissimū-quod fert̄ sup̄ terrā tali ei vsus ē pprio aliq̄ sc̄z
sup̄ terrā ferri qd̄ sensu cognoscit̄-ergo nō ē bñ assignatū
Cū q̄ nō sit nob̄ dubiū h̄ in eē soli ip̄o ex̄te sup̄ nost̄z
hemispheriū tū cū sol occiderit̄ mor^o fuerit ad aliū hemis-
pheriū dubiū ē an̄ sit lucidissimū q̄ tūc amissim^o sensum illi^o

Astruenti vō si tale assignuit ppriū qd̄ nō est
sensu maifestū-aut qd̄ cū sit sensibile ex̄ neces-
sitate palā est inesse. Erit fm̄ h̄ bñ posituz p̄-
prium-vt qm̄ q̄ posuit sup̄ficiēi ppriū qd̄ p̄mū
coloratū est sensibile-qd̄ aliquo colorari nar-
tū est-tali vsus ē qd̄ maifestū ē in eē semp̄-erit
ergo fm̄ h̄ bene assignatū sup̄ficiēi pprium.

Hic ponit p̄sideratōez affirmatiuā dicēs cuz assignē p̄-
prium qd̄ p̄gnoscat̄ icē s̄bco suo-nō solū sensu-s̄ et̄ it̄ ellectu-
z p̄gnoscat̄ et̄ ex̄ncitate in eē bñ sc̄ā ē assignatū ppriū q̄ ad
h̄. Ex^m ē vt si p̄oat̄ ppriū sup̄ficiēi qd̄ ē p̄mū coloratū-h̄ ē cui
p̄mū instiguitates sensibiles talei vsus tali pprio qd̄ maifestū
h̄ ē sp̄ in eē q̄ bñ assignatū est pprium sup̄ficiēi

Dein destruenti qd̄ si definitōez vt ppriuz
assignuit-nō em̄ erit bene positū ppriū. Non
em̄ oportet idicare qd̄ est eē ppriū-vt qm̄ q̄
dixit hōis ppriū aial gressibile bipes-quid ē
esse significans assignauit hōis ppriuz-non
erit hoc hominis bñ assignatum pprium

Hic p̄ p̄par ppriū ad definitōez-r̄ p̄oat̄ vnā p̄sideratōez
destructiuā-sc̄do p̄structiuā. Quo ad p̄mū d̄t si q̄s assignuit
definitōez vt ppriū male assignuit pp̄ h̄ q̄ ppriū r̄ t̄ h̄
p̄ta distincta q̄ ppriū nō ōz idicare qd̄ ē eē rei s̄ic̄ facit re-
finit^o q̄m̄ ē vt si q̄s dixerit hōis ppriū ēē aial gressibile bi-
pes qd̄ idicat qd̄ ē eē hōis tal̄ n̄ bñ assignuit ppriū hominis.

Astruenti at̄ si qd̄ ouersim qd̄ p̄t assignue-
rit ppriū nō idicās qd̄ ē eē rei-erit ei fm̄ h̄ bñ
assignatū ppriū-vt qm̄ q̄ posuit hōis ppriū mā-
suetū natura-qd̄ ouersim qd̄ p̄t assignauit p̄-
prium-non at̄ quid est esse significās-erit f̄z
hoc bene assignatum pprium hominis

Hic ponit p̄sideratōez p̄structiuā q̄ ē ista. si q̄s p̄ pprio
assignauit q̄ ouersim p̄dicat̄ re aliq̄ s̄bco-r̄ nō p̄dicatur
re eo i qd̄ tūc tal quo ad bñ assignauit ppriū-vt si quis
dixerit ppriū hōis ēē aial natura māsuētū-tale ei conuer-
sim p̄dicatur re tomiet nō indicat quid est esse hominis

Destruenti quidē si nō in qd̄ ē pones assign-
nauit ppriū-oz ei i ppriis quē admodū i d̄finit-
tionib^o p̄mū assigni gen^o. dein sic iaz addere
reliqua-r̄ sepere. Quare qd̄ non q̄ h̄ mō po-
sitū ē pprium-nō erit bene assignatū vt qm̄ q̄
dixit aialis ppriū aiam habere-nō posuit in
qd̄ ē eē aial-nō erit bñ positū aialis pprium.

Hic p̄ h̄s p̄par ppriū ad gen^o. r̄ ponit duas p̄siderati-
ones vnā destructiuā r̄ aliā p̄structiuā. Prima est si q̄s
assignauerit pprium circūloquēdo ipsum p̄ orationē vi-
dendū est si gen^o subiecti dicēs quid est esse s̄bco-ponat̄
p̄mo loco i ista orōne-si nō male facta est assignatio q̄z
talis orō assignata p̄ pprio quo ad h̄ d̄z p̄uenire cū re-
finitione in q̄ p̄mo loco ponitur genus-ex^m est vt si q̄s ppriū
animalis esse dicat animam batere non tene assignat.
Quia anima non est genus animalis

Astruenti vero si qd̄ ē in quid est ponens
cuius ppriū assignauit r̄ reliqua addat. Erit
em̄ f̄z hoc bñ assignatū ppriū-vt qm̄ q̄ posuit
hōis ppriū aial discipline suscepiibile in quid
est ponēs assignatū ppriū erit fm̄ h̄ bñ posi-
tū hōis ppriū-vt̄z ergo bñ aut nō bñ assigne-
uit ppriū p̄ hoc p̄spiciendum est.

Hic ponit p̄siderationē p̄structiuā dicēs. Si q̄s assign-
nādo ppriū assignet ip̄z circūloquēdo p̄ orōez in q̄ p̄mo lo-
co ponit gen^o r̄ t̄m̄ reliq̄ h̄ ē t̄m̄i accidentales q̄ ad h̄ bene
assignauit ppriū-ex^m ē vt si q̄s assignet ppriū hōis ēē aial
suscepiibile discipline tene est assignatum pprium

Utz q̄ ppriū ē qd̄ d̄c̄m̄ ē oino ā nō ppriū ex
his p̄siderandū. Hā loci q̄ simplr̄ p̄struūt p̄-
prium qm̄ bñ positū ē-ijō erūt his q̄ ppriū om̄-
nino faciūt-in illis ergo dicentur.

In hac pte p̄-woz em̄iare p̄blemā re pprio nō p̄tra-
cto p̄ illa q̄ s̄ic̄ re eē ppriū. Et p̄-woz p̄struct̄ ex̄ destruire p̄-
blemā ppriū p̄ locos extrinsecos ispicit̄ ad cōes r̄ cōnales
p̄ditōes ppriū-r̄ p̄sequētes eas q̄ s̄ic̄ d̄i in eē-soli in eē sp̄ icē
nō i eo q̄ qd̄ ē in eē in q̄le p̄dicari r̄ f̄z q̄ ip̄z s̄bco in eē. Et
d̄t in p̄ncipio q̄nūc vidēdū est cū assignat̄ aliq̄d ppriuz
vt̄z illud sit simplr̄ ppriū-l̄ nō-r̄ ad h̄ valēt p̄sideratōnes
sue p̄ditōes p̄dicte tales em̄ ueniunt pprio simpliciter
r̄ alijs que non sunt simpliciter ppria.

Primū ergo destruentem quidem inspi-
cere in vnū qd̄ q̄ e^o ppriū assignauit-aut si
nulli inest aut si non hoc v̄z ē aut si nō ē p̄-
prium e^o q̄z eoz f̄z illō e^o ppriū assignuit n̄ erit p̄-
prium qd̄ positū ē ppriū vt qm̄ d̄ geometro nō
est fm̄ ifallibile eē sub rōne fallit̄ ei geomet̄ i
falso describendo-non erit hoc scientis pro-
prium non falli sub ratione.

Quintus liber

Hic p. plectur itentū suuz ponēdo p. vna p. sideratio nem restructiua Scdo poit p. structiua ei corntes. Pna est ista. si p. ruz alicui nō p. tēto s. p. i. r. alicui p. tēto s. p. nō insit. licz alicui i. r. male assignauit p. ruz. r. res. picit ista p. sideratio illā p. dicit. p. ruz q. est omi in eē. Dicitur enī i. r. finitōe. p. ruz qm omi solit sp. i. r. p. uerfim p. dicitur te eo cui p. ruz. Cui p. ruz est si assignet p. ruz. sciet esse i. r. fallibilē s. rōne siue argumētātōne tunc i. r. p. i. enduz est si s. omi sciet p. uerit. videnduz si geomet. qui est sciet si i. r. fallibilē i. sua argumētātōne sp. r. viso q. s. nō cō uenit geometro eo q. aliq. fallit. s. r. describēdo figuras te q. b. argumētāt. non est hoc qd dicitur est scientis p. ruz um s. r. non falli sub ratiōne

Astruētī autē si de omi vey est. r. de s. ve. rī erit. erit em p. ruz qd positū est eē p. ruz vt qm aial discipline susceptibile de omi ho mie vey. ē. et i. eo q. homo. erit hois p. ruz aial discipline susceptibile. ē. aut loc. hic des. tructi quid vtilis. Si nō de quo nomē r. ra. tō. r. si nō de quo rō r. nomē vey est. Cōstruē ti quidē si de quo nomē r. ratio. aut si de quo ratio r. nomen p. dicitur

Hic poit e regione p. sideratōem p. structiua. Dices q. volenti astruere nōn est p. siderare te omi si vey est. p. ruz q. si de omi vey est. tūc et. simplr. vey est te ipō. r. sic sim. pliciter erit. p. ruz qd posituz ē eē p. ruz. Cui p. ruz est. vt qm aial susceptibile discipline te oī boie vey est. r. in eo q. homo. g. erit hois p. ruz hoc q. assignatū est. vt igit sic a. liquis ido. r. ad discernēdus qm p. uerit omi r. ueritabiliter. Dicitur q. s. loc. p. sideratōis vtilē est restructi vt i. p. i. ciat si nō dicit rō q. r. scribit. p. ruz te oī eo te quo dicit nō. m. s. b. i. c. i. t. a. q. r. ratio nō dicit te omi illo te quo nomē dē. r. cōtra. sic q. non p. dicitur p. uerfim te se i. n. c. e. t. u. n. c. e. m. nō erit p. ruz. Cōstruētī vero vtilē est opposito modo illi em est nccm i. n. p. i. c. i. r. e. s. i. te quo dē. r. nomē sp. te eodem rō. p. ruz. r. cōuerso. si te quo dē. r. rō. r. nomē siue s. b. i. c. t. u. m. p. dicitur. Dicitur at. p. ruz rō ad reclarādus. p. n. i. f. i. c. i. r. a. t. i. o. q. est restructiō. r. dē. s. b. i. c. t. u. m. nō. q. sic sic. h. z. nō. r. e. f. i. n. i. t. i. ad. te. f. i. n. i. t. o. s. i. t. a. s. b. i. c. t. u. m. s. e. h. z. ad. p. ruz. q. r. t. b. ad. hoc. q. p. p. ruz. reclarat. s. i. c. i. n. a. n. t. e. h. a. b. i. t. i. s. d. i. c. t. u. m. est.

Deiū destrueti quidē si nō de quo ratio r. nomē r. si nō de quo nomē rō vey. ē. Nō ei erit p. ruz qd positū est eē p. ruz. vt qm aial quidē discipline susceptibile vey. ē. de deo. ho mo at non p. dicitur de deo nō erit p. ruz ho mis aial susceptibile discipline

Hic poit itez p. sideratōes restructiua dices q. o. z. p. s. i. d. e. rare itez ad hāc p. sideratōes. p. ruz. q. ē. p. uerfim p. dicitur. s. q. si nō dē. r. nō. o. i. te quo dē. r. rō. r. si nō dē. r. rō. te oī te quo nō. tūc nō erit. p. ruz qd in eē dē. r. vt. p. ruz. Cui p. ruz est. v. t. a. m. i. a. l. s. u. s. c. e. p. t. i. b. i. l. e. d. i. c. i. p. l. i. n. e. d. e. r. e. o. i. b. o. i. e. r. nō. s. o. lū. p. u. e. i. t. t. o. m. i. q. z. e. i. d. e. r. e. t. e. o. h. o. at nō p. dicitur te reo. g. nō erit hois p. ruz um discipline susceptibile. p. ruz. i. n. t. e. l. l. i. g. u. n. t. h. i. c. q. u. i. d. a. m. c. e. l. u. m. a. c. c. e. p. t. u. m. a. u. z. i. n. c. l. u. s. i. o. n. e. s. u. i. m. o. t. o. r. i. s.

Astruētī autem si de quo rō r. nomē p. di. cat. r. si de quo nomē r. ratio. erit em p. ruz.

qd positū est nō eē p. ruz. vt qm de quo ha. bere aiaz aial vey est. r. de quo aial r. habere aiam. erit animā habere animalis p. ruz.

Hic p. poit p. sideratōes affirmatiua dices q. astruētē siue p. ruz. o. z. p. s. i. d. e. r. e. s. i. t. e. o. m. i. t. e. q. u. o. p. d. i. c. a. t. r. a. t. i. o. p. d. i. c. a. t. u. r. n. o. m. e. r. e. c. o. t. r. a. q. z. tūc bene positum ē p. ruz. s. p. empli est. vt te quo cūq. vey est. r. p. dicitur aiaz habere. r. aial esse vey est. r. p. dicitur. r. cōuerso te quo vey est eē ani malz te quo p. dicitur aial. r. o. m. i. illo p. dicitur aiam ha. bere. erit g. habere aiam p. ruz aial. Et itelligit. p. in. s. b. ex. plo. d. e. m. s. u. u. z. t. e. a. i. a. q. u. e. s. m. v. e. r. i. t. a. t. e. est. t. a. l. i. s. r. b. m. o. a. i. a. v. e. g. i. t. a. t. i. u. a. n. o. n. e. s. t. a. n. i. m. a. s. e. s. t. p. s. p. t. i. s. a. n. i. m. e.

Deiū destruetē quidē si subiectū p. ruz assignauit eius qd in subiecto dicit. Hō em erit p. ruz. qd positū est eē p. ruz. vt qm q. al signauit p. ruz corpis subtilissimi ignē sub. iectū assignauit p. dicitur p. ruz nō erit ignis corpis subtilissimi p. ruz. propterea aut nō erit subiectū ei. qd in subiecto dē. r. p. ruz. eo q. idē pluriū erit r. d. r. i. t. u. i. s. p. e. c. i. e. p. ruz. Hāz eidem plura qdā d. r. a. s. p. e. i. n. s. i. t. s. u. b. s. o. l. a. d. e. c. t. ā. q. u. o. z. erit oim p. ruz qd subiectum est si q. s. sic ponat p. ruz.

Hic p. p. ruz poit p. sideratōes restructiua te. p. ruz. r. p. s. t. r. u. c. t. i. u. a. e. i. o. p. p. o. s. i. t. a. D. e. s. t. r. u. c. t. i. a. ē. i. s. t. a. S. i. a. l. i. q. s. a. s. s. i. g. n. a. t. s. b. i. e. c. t. u. p. ruz e. qd est i. s. b. c. t. o. tūc nō erit p. ruz qd p. ruz p. n. i. f. i. c. e. s. t. v. t. s. i. q. u. i. s. a. s. s. i. g. n. a. u. e. r. i. t. i. n. q. d. e. s. t. e. s. b. i. c. t. u. i. s. c. o. r. p. u. s. cū ignis sit s. b. c. t. u. r. s. b. i. c. t. u. s. i. m. u. c. o. r. p. m. e. s. i. t. p. a. s. s. i. o. s. i. u. e. p. ruz. t. a. l. a. s. s. i. g. n. a. u. i. t. s. b. c. t. u. m. p. d. i. c. a. r. i. v. t. p. ruz. nō. igit. erit ignis p. ruz s. b. i. c. t. u. s. i. m. u. c. o. r. p. u. s. s. b. i. c. t. u. s. i. m. u. c. o. r. p. u. s. e. s. s. e. i. n. q. u. a. l. e. p. d. i. c. a. t. r. p. p. e. s. s. u. b. c. t. u. m. nō. erit. p. ruz. e. i. p. a. s. s. i. d. i. s. s. i. u. e. p. ruz. q. d. i. s. b. c. t. o. e. ē. d. r. Cui rō est. Quia si s. b. d. i. c. e. r. e. t. s. e. q. u. e. r. e. t. u. r. q. v. n. u. r. i. d. e. erit pluriū et. s. p. e. d. r. i. t. u. i. p. ruz. Nā eide s. b. c. t. o. i. s. u. n. t. p. l. a. z. s. p. e. d. r. a. q. t. i. v. t. p. ruz. r. e. s. o. l. a. s. b. i. c. t. a. i. a. s. t. d. e. a. q. z. o. i. m. s. m. s. p. ruz. erit. qd s. b. i. c. t. u. c. o. r. u. erit. S. z. i. s. t. a. s. i. c. o. b. i. c. i. a. t. s. i. v. n. i. s. b. c. t. o. m. l. t. a. p. ruz. i. s. u. n. t. h. e. c. o. i. a. p. u. e. r. t. u. t. a. z. s. u. b. c. t. o. s. q. c. i. q. v. n. i. r. e. i. d. e. p. u. e. r. t. u. n. t. u. r. i. p. a. e. t. i. n. t. s. e. p. u. e. r. t. u. n. t. g. i. s. t. a. p. ruz. i. n. t. s. e. e. t. p. u. e. r. t. u. n. t. e. t. s. i. c. v. n. u. z. ē. a. l. t. e. r. i. p. ruz. qd est i. c. o. u. e. n. i. e. s. Ad qd r. i. d. e. t. A. l. t. e. r. i. q. p. ruz. l. a. r. g. e. s. d. i. c. u. n. t. q. c. u. n. q. s. i. s. u. n. t. o. i. z. s. o. l. i. g. r. ā. m. a. t. i. c. a. r. m. u. s. i. c. a. h. o. i. s. m. a. p. t. i. t. u. d. i. e. z. i. s. u. n. t. r. tūc i. c. o. u. e. n. i. e. n. s. ē. s. b. c. t. u. m. d. i. c. i. p. ruz. e. o. z. q. s. t. i. n. s. b. c. t. o. q. z. s. i. c. h. o. erit. p. s. u. z. g. r. ā. m. a. t. i. c. e. r. p. ruz. m. u. s. i. c. e. a. l. t. e. d. i. s. r. n. i. g. r. e. d. i. s. r. a. l. i. o. r. u. z. m. l. t. o. z. qd est p. ruz. n. a. t. u. r. ā. p. ruz. qd v. n. i. s. o. l. i. s. m. s. p. a. c. i. e. m. t. e. l. e. t. c. o. n. u. e. n. i. r. e.

Astruētī s. o. si qd i. s. b. c. t. o. ē. assignauit p. ruz subcti. erit ei p. ruz qd positū ē. n. eē. p. ruz. Si quid de vno solo p. dicitur vt dcm ē. p. ruz. um. vt qm q. dicit ē. r. e. p. ruz. corp. g. u. i. s. s. i. m. u. z. s. p. e. s. b. c. t. i. a. s. s. i. g. n. i. t. p. ruz. qd de re sola d. r. r. vt p. ruz. p. dicitur. Er it. r. e. p. ruz. recte positum.

Hic poit p. sideratōes affirmatiua dices q. opposito mō vt tal. p. sideratō. vt p. sideratō. s. i. i. n. qd i. s. b. c. t. o. ē. vt passio. assignauit aliq. eē. p. ruz. s. b. c. t. i. l. o. c. e. i. cū. i. n. q. u. a. l. e. r. n. o. n. i. n. quid p. dicitur erit p. ruz. qd ab aduersario positum est non esse p. ruz. s. i. quidem te solo s. z. s. p. z. p. dicitur vt dcm.

Topicoꝝ

est. *Cuius* et dicitur terre proprium esse quod sit corpus gra-
uissimum in sua specie. hic enim subito assignauit, proprium quod de so-
la re subiecti dicitur. et ut proprium predicatur in quale. et id
erit recte positum, proprium terre.

Deinde destruetur quod si per participatorem as-
signauit proprium non erit proprium quod positum est esse per
proprium. Nam quod per participatorem in se ad quod est esse co-
ducitur. Erunt autem homines dicitur quod de aliquo specie dicitur
ut quoniam qui dicitur hominis proprium gressibile bipes
per participationem assignauit, proprium non erit per
proprium gressibile bipes.

Hic per se ponit consideratorem destructiuam per eadem di-
tione quod est non in quod predicari. Dicitur quod respiciendo ad ge-
nus quod est quid in definitione. et destruetur considerare si ali-
quis assignauit proprium quod per participationem referat ad seipsum
tunc enim non erit proprium quod positum est esse per participatorem. (Dicitur
autem in se per participationem) quod in se substantiale. sic genus et
dicitur tale ergo quod participat subiectum non erit, proprium si quidam
substantialis dicitur dicitur de aliqua specie quod constituitur. *Ex* enim
ut non assignat, proprium qui dicitur, proprium hominis esse gressibile
bipes. quod tal assignauit, proprium illud quod est per participationem
eius quod ad esse conducitur. et ideo non erit hominis, proprium
gressibile bipes. sed substantialis differentia.

Astruetur autem si non per participatorem assigna-
uit proprium. neque quod est esse significans uersum predi-
cata re. erit ei proprium quod positum est esse proprium. ut
quoniam qui posuit animalis proprium. quod natum est sentire
neque per participatorem assignauit proprium. neque
quid est esse significans uersum predicata. erit
animalis proprium quod sentire natum est.

Hic per se ponit consideratorem destructiuam per oppositam di-
tione quod astruentem considerare si aliquis assignauit per
proprium non per participatorem eius quod non participat ipsum subiectum
nec id quod assignauit est quod substantiale significans. si quod acci-
dentale predicatur. cum tamen est solus ueritatis. proprium erit quod ad
uersarius non, proprium ponit ut si quod posuerit animal, proprium natum
sentire. bene assignat quod non est participatorem deum de specie. nec in quod
predicatur. et uersum predicatur ut manifestum est de animali.

Deinde destruetur quod si non contingit sibi in se pro-
prium. sed ut posterius? *Spus* quod non me cui? est non cum
erit proprium quod positum est esse proprium. nec quoniam nec
sp. ut quoniam contingit. et *pus* alicui in se. et posterius?
ambulare per foras quod homines non erit ambulare per fo-
rum hominis proprium nec quoniam vel nec semper.

Hic per se ponit aliam consideratorem destructiuam quod respicit con-
sideratorem, proprium quod est dicitur sibi in se. quod ad id sequitur sibi in se. et non per
us. et posterius? dicitur uolens destruere, proprium dicitur videre si posi-
to sibi non contingit sibi in se. proprium. si per posterius? in se
ei sibi est nomen quod per proprium innotescit. tunc palam est quod non erit
erit proprium quod positum est esse proprium. si quoniam erit, proprium. quod aliqui se-
datur ad ipsum. *Ex* enim ut ambulare per foras quod contingit prius et
posterius esse quod hominem. et non ambulare per foras. neque
quoniam neque semper erit, proprium. hoc enim quoniam erit non, proprium
neque semper erit, proprium. et non intelligitur istud per se. Al-
bertum ut quidam dicunt quod neque sit, proprium quoniam neque sp.
sed potius quod non est nec erit, proprium. et ideo semper erit, per

proprium ut quoniam contingit *pus* in se alicui ambulare per foras
quod homini. et alicui contingit posterius? est quod homines. et id non erit
ambulare per foras hominis. nec quoniam erit, proprium neque semper.

Astruetur autem si sibi ex necessitate per in se. cum neque
definitio. neque dicitur sit. erit ei proprium quod positum
est non esse proprium. ut quoniam animal discipline susceptibile
le. et sibi ex necessitate per in se. et si cum neque dicitur sit
neque terminum? erit animal discipline susceptibile
hominis proprium.

Hic per se ponit consideratorem affirmatiuam per oppositum modum si per
proprium assignatum in se sibi sibi est tempus? ex necessitate et per se. cum
cum tamen nec dicitur substantiale sit. nec terminum? sibi sibi est substantiale
erit ei tunc proprium quod ab aduersario positum est non esse proprium.
Ex enim ut quoniam animal susceptibile discipline. hoc quod est substantiale sit
et ex necessitate per se sita quod positum uno ponit aliter. et con-
uerso. cum tamen animal susceptibile discipline nec sit dicitur substantiale nec
est? nec terminum? sibi sibi est. proprium quod assignatum est.

Deinde destruetur quod si eorum quod eadem sit per se non
idem proprium. Non ei erit proprium quod positum est esse per
proprium. ut quoniam non est proprium assequendi uideri quoniam
busdam bonum neque eligendi proprium erit uideri quod
busdam bonum. Idem est assequendum et eligendum.

Hic per se ponit aliam consideratorem quod sumit per illa dicitur quod est
soli in se. per quod destruitur et destruit, proprium. dicitur quod destruit
rem considerare, proprium si eorum sit per se in eo quod idem sit per se non est idem
proprium. Quia proprium ut dicitur. *Boetius* est accens spiritus id est id
proprium oim illa per se participatorem. et si sit non idem non erit pro-
prium quod positum est. *Cuius* enim in moribus. ut quoniam est quod assequen-
dum est. non est proprium quod uideat quod busdam bonum ista questione as-
sequendum sit idem quod busdam bonum esse uideat. Assequendum autem et
eligendum sit eadem sit appetibiles et eligendum non est, proprium uideri
quibusdam bonum. ergo nec assequendi. quod multa assequenda quod
eligenda non uidentur quibusdam esse bona. idem autem
specie assequendum et eligendum.

Astruetur autem si eiusdem in eo quod idem est idem proprium.
Erit ei proprium quod positum est non esse proprium. ut quoniam
hominis in eo quod homo est dicitur proprium tripliciter animam ha-
bere. et mortalium in eo quod mortalium erit proprium tri-
pliciter animam habere. Ut autem locustis in ac-
cidere. Nam hisdem in eo quod eadem sit eadem oportet in
esse vel non in esse.

Hic per se ponit consideratorem destructiuam dicitur quod oppositum non
est considerare astruentem si eiusdem in specie in eo quod idem
specie est idem proprium. tunc enim, proprium erit quod ab aduer-
sario positum est non esse proprium. Cuius est exemplum
ut quoniam hominis in eo quod homo est, proprium est tripliciter hoc
est trium potentiarum animam habere. Est autem locus hic uol-
tilis non solum in proprio sibi et si accente. quod sic eorum in quantum
talia est idem proprium. sic eorum in quantum talia necesse est idem
accideret non accidere. in se non in se.

Deinde destruentem quidem si eorum quod eadem
sunt specie non idem sit per se proprium est. Neque
enim eius quod dicitur est erit, proprium quod positum
est esse proprium. ut quoniam idem est specie homo
et equus non. semper autem equi est proprium

Quintus liber

stare in seipso. nec hominis erit sp. proprium moueri in seipso. 3 de em. est specie moueri et stare in seipso. in eo q. animal est vtrunq. eorum fm qd. accidit.

Hic pbs ppat. propriu. no. solu. fm. idē. itatē. simpliciter. per. h. idē. itatē. h. qd. q. ē. gl. r. sp. vni. oz. restituet. p. siderare. si. eoz. q. st. eadē. sp. s. balterna. no. idē. sp. sp. ē. propriu. tūc. em. neq. illa. sp. cuius. ē. propriu. dem. vt. propriu. assignatum. est. Cai. ex. m. ē. vt. idē. sp. s. balterna. s. l. b. r. equ. r. moueri. in. seipso. r. stare. in. seipso. s. l. p. p. a. eius. sp. r. equi. ē. propriu. no. sp. moueri. i. seipso. siue. a. seipso. q. nec. propriu. ē. h. ois. sp. moueri. i. seipso. siue. a. seipso. adē. ei. sp. sp. ē. mouerē. stare. in. seipso. q. ab. vna. cā. ē. verrū. s. z. aia. mouēte. motu. p. gressiuo. r. ad. idē. sp. s. balterna. vtrūq. refert. qd. ē. aial. p. cessiuu. b. ei. soluz. b. q. mouet. a. seipso. vt. dicitur. octauo. physicoz. sic. ei. ani. mal. p. gressiuum. accipit. vtrūq. istoz.

Altruē. at. si. eo. r. q. ead. st. sp. id. sp. propriu. Erat. ei. propriu. qd. positu. ē. no. eē. propriu. vt. qm. est. hōis. propriu. eē. gressibile. bipes. r. auis. erit. propriu. eē. volatile. bipes. Vtrūq. ei. hoz. ē. idē. sp. eo. qd. hec. qd. st. sp. sub. aial. illa. at. q. si. g. d. r. e. aial. Hic. at. lo. falsus. ē. qm. alter. eo. r. qd. q. dicit. vni. alicui. soli. iest. sp. alterum. p. o. i. lib. velud. gressibile. quadrupes.

Hic pbs dat. p. sideratō. p. structuā. dicēs. si. eoz. q. st. idē. sp. s. balterna. sp. ē. idē. propriu. tunc. seqtur. q. recte. inesse. posu. est. qd. aduersari. non. dicit. propriu. esse. vt. qm. bo. minis. propriu. est. gressibile. bipes. ergo. auis. propriu. erit. esse. volatile. bipes. q. pueniunt. in. eod. g. s. balterno. sunt. ei. gressibile. bipes. r. volatile. bipes. sicut. dicit. generis. primi. s. z. animalis. Hic. autem. locus. vt. dicit. philo. s. opus. fal. sus. est. quia. non. videtur. generalis. esse. nisi. in. his. in. qui. bus. propriu. ad. vnam. solam. speciem. refertur. Est. ei. si. ue. continēt. in. q. bus. dam. q. eadem. sunt. specie. sub. alterna. q. alter. propriu. vni. soli. inest. speciei. alter. vero. non. vni. soli. inest. sed. pluribus. Exemplum. huius. est. vt. homo. et. equus. sunt. idem. specier. gressibile. bipes. r. gressibile. qua. drupes. idem. specier. tū. non. sequitur. si. gressibile. bipes. ē. propriu. hominis. q. gressibile. quadrupes. est. propriu. eq. quia. conuenit. plurib. r. non. vni. soli. equo.

Qm. aut. idem. r. diuersum. multiplici. di. citur. labor. est. sophistice. assumenti. vnius. as. signare. r. alicui. soli. propriu. Hā. qd. inest. alicui. cui. accidit. aliquid. r. acciti. in. erit. sumpto. cuz. eo. cui. accidit. vt. qd. in. hōis. r. albo. hōi. in. erit. eo. qd. alb. homo. homo. est. r. qd. albo. homi. ni. inest. ierit. r. homi. accusabit. at. aliq. h. mōi. p. a. q. subiectu. est. aliud. quidē. fm. se. faciēs. aliud. at. cū. accite. vt. aliud. quidē. hōis. z. dicit. aliud. vero. albū. hominē. Ampli. at. diuersū. faciēs. habitū. r. qd. s. z. hitū. d. r. Nā. qd. habi. tui. inest. ei. qd. fm. habitū. dicitur. in. erit. r. qd. ei. q. fm. habitum. dicitur. inest. r. habitui. ierit. vt. qm. sciens. fm. scientiam. dicitur. dis. poni.

non erit scientie. propriu. irrepabile. sub. rōne. Nam. sciens. erit. irrepabilis. sub. ratione.

Hic pbs remouet. aliquas. cauillationes. Quarum. pma. est. videt. q. no. possum. b. n. assignare. propriu. hominis. Quia. posito. q. bō. sic. alb. tunc. bō. r. albū. st. idē. nūero. licz. dicit. r. rationes. g. r. si. igit. assignam. aliqd. propriu. esse. il. lud. idē. p. uerit. alio. r. p. b. illud. propriu. est. male. assignatuz. eo. q. propriu. d. z. puenire. soli. illi. cui. est. propriu. r. tal. erit. so. phistice. obuias. r. cū. increpatione. rep. b. ab. h. mōi. p. a. r. a. tā. q. no. soli. puenientia. S. cō. rō. ad. idē. est. p. r. et. r. ab. stractū. sic. se. b. ut. q. illud. qd. p. uerit. vni. p. uerit. aliq. r. sic. p. p. i. um. p. uerit. vni. p. uerit. r. aliq. b. est. p. uerit. h. i. u. i. p. uerit. r. ei. qd. habitu. i. form. at. r. sic. p. p. i. nū. q. p. uerit. soli. r. p. m. vt. qm. sciens. dicit. scia. disponit. i. form. at. r. scie. propriu. erit. irrepabile. s. b. rōne. r. sic. sciens. erit. irrepabil. s. b. rōne. r. sic. ei. us. nūero. erit. diuersa. p. a. r. b. s. l. due. cauillationes.

Cōstruēt. at. dicēdum. qm. non. est. diuer. sum. vel. idē. simpliciter. cui. accidit. r. accis. cū. eo. cui. accidit. simpli. s. z. aliud. d. r. eo. qd. diuer. sus. sit. eis. eē. Hō. ei. idē. est. homi. hominē. esse. r. albo. homini. esse. album. hominem.

Hic pbs soluit. p. d. cās. cauillationes. dicēs. q. p. struēt. p. blema. in. ductū. q. s. z. eoz. idē. sp. idē. est. propriu. dicendum. q. no. est. simpliciter. diuersus. vel. idē. s. b. em. illud. cui. accidit. aliquid. r. accis. cū. eo. cui. accidit. p. r. et. i. e. sumptū. cū. sint. idē. sup. posito. s. aliud. fm. esse. eo. q. diuersum. est. eis. eē. no. en. idē. est. homini. hominē. esse. r. albo. homini. esse. album. bo. minem. omnino. r. quia. sic. st. eadē. sup. posito. siue. nūero. accidental. ergo. idem. est. propriu. s. non. est. idē. in. q. tum. ē. q. diuersis. essentijs. aggregatum. Cū. igitur. dicit. q. p. o. propriu. d. z. soli. illi. cui. est. propriu. puenire. d. z. sic. intelligi. illi. soli. r. cui. l. i. t. e. r. i. p. e. o. d. e. m. sup. ponenti. cum. ipso. r. nulli. alteri. sup. ponenti. p. alio. ab. ipso. r. si. albū. non. sup. po. neret. p. eod. m. p. quo. homo. tunc. si. propriu. assignatum. homini. pueniret. albo. male. facta. esset. assignatio. s. cuz. ab. bum. sup. ponit. p. eod. m. p. quo. homo. igitur. propriu. assign. atum. homini. etiam. conuenit. albo. r. non. dicitur. male. assignatum.

Ampli. at. p. siderandū. ē. ei. qui. p. p. ter. casus. dicit. eo. qd. neq. sciens. ē. irrepabile. sub. ra. tione. sed. irrepabilis. sub. rōne. neq. scientia. irrepabil. sub. rōne. s. z. irrepabile. sub. rōne. Hā. ei. q. oino. instat. oino. est. aduersandum.

Hic pbs ost. q. sic. p. n. c. i. p. a. l. e. r. p. r. e. t. u. m. d. r. i. t. in. in. fle. ctione. vocis. s. ē. in. fine. iuxta. definitō. m. tendiatiuo. r. sic. etiā. propriu. d. z. diuersimode. desecti. ad. p. r. e. t. u. m. ab. stractū. r. sic. p. p. o. r. t. i. o. n. a. d. o. v. n. i. alteri. neq. sciēs. q. d. e. p. r. e. t. u. m. p. p. r. i. e. est. irrepabile. s. b. rōne. s. c. a. d. o. irrepabile. neutralit. in. q. t. u. s. f. e. e. n. a. z. st. atē. p. se. s. ē. irrepabil. qd. s. b. rōne. vt. no. p. p. r. i. e. vt. in. form. as. s. b. c. i. t. u. m. r. vt. ad. i. e. c. t. u. m. nō. s. b. s. t. a. t. i. u. a. t. u. m. s. e. e. t. neq. scia. p. p. r. i. e. loquēdo. ē. irrepabil. s. b. rōne. cū. scia. vt. ab. stractū. qd. d. a. f. e. e. t. r. i. o. p. p. r. i. e. desigri. d. z. p. ad. i. e. c. t. u. m. s. b. s. t. a. t. i. u. a. t. u. m. q. r. ei. q. istat. d. i. m. o. et. obuiādū. ē. o. i. m. o. siue. ad. uer. s. a. d. u. ne. occasio. z. h. e. a. t. cauillādū. alit. sufficill. z. dicere. q. subiecto. sunt. idem. subiectum. p. s. e. z. subiectum. accidē. te. in. form. atum. r. sic. ipsoz. est. idem. propriu. r. fm. eē. for. male. eoz. diuersa. sunt. p. a. r. a.

Dein destruetē quidē si qđ naturalr inest volēs assignē h̄ mō poit fm locutoꝝ. vt qđ sp̄ inē f̄cet. Uidebit̄ em̄ moueri qđ positū est p̄p̄iū. vt qm̄ q̄ dixit hoīs p̄p̄iū bipes. vult q̄ dem assignē qđ naturalr inest f̄cat at̄ locutoꝝ qđ sp̄ inē nō erit igit̄ p̄p̄iū hoīs bipes. non em̄ oīs hō est duos pedes habens

Hic p̄p̄iū poit p̄ditōes sp̄ales p̄p̄iū. p̄mo poit vnā cōsideratōem destruetiā. scđo aliā p̄structiā. Cōsideratio destruetiua ē si aliqd ē p̄p̄iū alteri naturalr. hoc est si aliqd assignē p̄p̄iū qđ naturalr h̄ est fm aptitudiez et ordinē r̄ ptatē solā nature inē. r̄ illd assignauit p̄p̄iū eius eē simplr nō exp̄mēdo fm locutōem h̄ q̄ ē p̄p̄iū naturale tñ. tñ male scā est assignatio. qz qñ aliqd assignē p̄p̄iū alicui in locutoꝝ nō exp̄mit mod̄ sp̄alē q̄ p̄p̄iū in est nō intelligit̄ nisi simplr inē. Ex h̄c v̄t q̄ dixit hoīs p̄p̄iū eē q̄ sit bipes tal̄ vult siue intēdit assignare p̄p̄iū nō simplr h̄ p̄p̄iū qđ naturalr h̄ est fm nature ptatē et ordinē inē. Quia at̄ locutoꝝ nō determinat modū sp̄alē. lē p̄p̄iū n̄ relinq̄tur nisi mod̄ p̄p̄iū simplr hoc ē p̄p̄iū qđ simplr ex actu r̄ sp̄ inest. r̄ tale nō ē bipes. qz nō oīs h̄ h̄z duos pedes. qz p̄ accūs y iolētie infirmitatis. vel nature malicia formatōe ḡiati p̄t nō h̄e duos pedes fm actū.

Cōstruetē at̄ s̄itr qđ naturalr inest p̄p̄iū assignē re. r̄ locutoꝝ h̄ mō f̄cat. Hō ei mouebit̄ h̄z h̄ p̄p̄iū. vt qm̄ q̄ hoīs p̄p̄iū assignit̄ aial disciplie susceptibile vult qđ locutoꝝ f̄care qđ inē naturalr. nō mouebit̄ p̄p̄iū fm h̄. qm̄ si est p̄p̄iū hoīs aial disciplie susceptibile

Hic poit cōsideratōem p̄structiā dices qz p̄struetē idē oppositō mō cōsiderare. i. si aliqd assignat p̄p̄iū naturale siue qđ naturalr aut fm nature aptitudiem in est r̄ locutoꝝ resignat ip̄m h̄ mō inē. hoc ē dicat ip̄z eē p̄p̄iū naturale h̄ scā ē assignatio. qz tūc f̄t ip̄m h̄z natura inē ita qz nō remoueat fm nature ptatē. Ex h̄c v̄t q̄ dixit hoīs p̄p̄iū assignauit qz fm natura ē aial susceptibile disciplie. tūc vult locutoꝝ f̄care qđ naturalr ē p̄p̄iū et ita p̄p̄iū a sbiecto nō remouebit̄ fm h̄. qz ē h̄z natura p̄p̄iū hoīs aial susceptibile disciplie. q̄uis p̄ occasioez et p̄ accūs violētie r̄ infirmitatē nō sp̄ p̄ueiat vt p̄z in morioib̄ q̄ ex natura s̄t. stulti. r̄ apoplectici. r̄ cerebro lesis qui discipline nō s̄t susceptibiles fm actum

Ampli q̄cūqz dñr fm aliqd aliud prius. aut vt pri⁹ ip̄m opa ē. assignē taliū p̄p̄iū. Nā si ei⁹ qđ est fm aliud qđ p̄p̄iū assignauit. r̄ de priori fm erit. si at̄ prioris posuerit r̄ de eo qđ est fm aliud p̄dicabit̄. vt si qđ sup̄ficiē p̄p̄iū assignet coloratū eē. r̄ de corpe verum erit coloratū eē. Si at̄ de corpe r̄ de sup̄ficie p̄dicat. Quare nō de quo rō r̄ nomē p̄z erit.

Hic p̄p̄s tāgit difficultates p̄tingētes circa assignari onem p̄p̄iū. Prima est qñ aliq̄ duo sic se h̄nt q̄ illud qđ inest vni p̄mo inest alteri ex p̄nti. tūc difficile est assignare eoz p̄p̄ia. Exemplū est vt coloratū esse p̄mo inest sup̄ficiē. r̄ ex p̄nti corpi. r̄ ergo si coloratū eē assignare. p̄p̄iū sup̄ficiē. erit etiā vt de corpe coloratūz

esse. r̄ sic nō erit vt qz de quo p̄dicat ratio que est p̄p̄iū predicet r̄ nomē qđ est sbiectum qđ tñ est vt p̄ditōibus essentialib̄. p̄p̄iū sc̄z qz de quo p̄dicat ratio qđ est p̄p̄iū predicet r̄ nomē qđ est sbiectum significās hoc a tñ mō nō p̄dicat sup̄ficiē te corpe nec corpus te sup̄ficie te q̄ bus tamē nō p̄dicat hoc mō assignatū p̄p̄iū qđ ē esse coloratū qđ prius inest fm sup̄ficiē r̄ posteri⁹ h̄z corpus.

Accidet aut̄ in q̄busdam p̄p̄iū fieri plerūqz aliqd peccatū. eo qđ nō determinat quō r̄ quoz ponit̄ p̄p̄iū. Om̄s em̄ conantur assignare p̄p̄iū. aut qđ naturalr inest vt homini bipes. aut qđ nūc inest vt hominis alicui⁹ quattuor digitos habere. aut specie velud ignis subtilissimū. aut simplr velud aialis viuere. aut fm aliud velud aie prudēs aut vt prius velud rōnabilis prudens. Aut vt in eo quod habet. vt sciētis irreprobabile sub rōne. Nihil em̄ aliud q̄ habere aliqd erit irreprobabile sub rōne. aut in eo quod est participari. vt aialis sentire sentit em̄ r̄ aliud quid. vt homo. sed p̄cipans iam h̄ sentit aut in eo qđ est p̄cipare. vel alicuius animalis viuere.

Hic p̄p̄s ostēdit quō in assignatōe p̄p̄iū plerūqz sit peccatū ex hoc qz nō determinat in locutoꝝ circūloquēte p̄p̄iū. quo mō sp̄ali. r̄ quib⁹ sbiectis determinat p̄p̄iū. vel quoz sbiectoz accētium vel p̄ntium ponit̄ siue assignat p̄p̄iū. r̄ sunt q̄ttuor modi. om̄es em̄ qui conant assignare p̄p̄iū assignat. vel id qđ naturaliter inest. eo qz p̄p̄iū fluat a p̄ncipijs naturalib⁹ et cēntialibus sbiecti. sic est fm̄ modus. q̄ acceptus ē iuxta naturā p̄p̄iū sbiecti. sic p̄p̄iū hoīs d̄r esse bipes. Aut scđo qđ vt nūc inest alicui. alicui⁹ vt alicui⁹ hoīs. p̄p̄iū ponit̄ q̄ttuor digitos habere tñ p̄ nature defectum vel violētie vel infirmitatis. r̄ iste est scđos modus. Aut quod est p̄ntis sp̄m. velud ignis p̄p̄iū est subtilissimum corpoz esse. qz nō nisi in subtilissimo saluat sp̄s ignis. Et iste est modus tertius. Aut cōsequit̄ naturā simpliciter hoc est vlt̄er velud animalis p̄p̄iūz dicimus esse viuere vita manifesta. quia vita occulta nature habz plus modum corpoz q̄ anime cuius p̄p̄iū effectus est viuere. r̄ ista causat a sb̄stāntialibus sbiecti vel r̄f̄ficiētib⁹ a sb̄stāntialibus. Aut assignat mod⁹ p̄p̄iū inherēns h̄z aliqd quid ip̄i sbiecto. sicut aie assignat qz sit prudēs qđ p̄ueit fm rōem. r̄ iste est q̄nt⁹ mod⁹. Aut d̄r p̄p̄iū resp̄ctū eū p̄mo p̄ueit sicut prudētia d̄r rōnal p̄mo. qz nō p̄ aliud q̄ per rōnalē p̄tē inē. r̄ iste est septim⁹ mod⁹. Aut id qđ p̄uenit sbiecto in eo qz aliqd habet. vt sciētis p̄p̄iū d̄r irreprobabile esse sb̄ rōne. qđ p̄uenit r̄ inest p̄ sciam quā habz p̄p̄rens. r̄ iste est septim⁹ mod⁹. nihil em̄ aliud est sciētē irreprobabile esse sb̄ rōne. q̄ habere aliqd quo sit irreprobabile sb̄ rōne. Aut assignat in eo qz habet cui cōtingit grā eius quod habet. vt sciētē p̄p̄iū ponit̄ irreprobabile cē sub rōne. hoc em̄ cōuenit sciētē in eo qz habetur ab ip̄o sciētia irreprobabilis sub rōne. r̄ iste est octau⁹ modus. Aut significat p̄p̄iū in eo qđ p̄cipat ab aliquo sicut essentialiter p̄cipat sup̄ius ab inferiori aliquo. sicut animalis p̄p̄iū d̄icit esse sentire qz p̄cipatur ab

Quintus liber

ipso sensibile. et iste est modus non sentit enim aliqd aliqd qd inferius est vt hō. si non sentit nisi vt hoc picipas qd est sensibile. Aut significat picipas in eo qd aliquid aliud vt inferius picipat suū supius. sicut dicit picipas alicuius nialis vivere in eo qd picipat vitā siue vite picipiū. et iste est modus tertius quoz qtuor picipi suppositi sunt iuxta picipiū. Sed at posteriores sumpti sunt iuxta modos subiecti vt communiter dicitur

Ergo qui non addit qd ē naturaliter peccat eo qd picipit qd naturaliter inest. nō in eē illi cui naturaliter inē. velud hominis duos pedes habere. qui picipi nō determinat qm qd nunc inē assignat. qm nō erit hōmō qle nūc ē illud. velud quattuor digitos habere dōiem. Qui at nō indicat qm vt prius. aut vt fm a liud ponit. qm nō de quo ratio et nomē vererit. velud colorari siue superficie siue corpis assignat picipiū. Qui picipi nō picipit fm qd. aut in eo qd est habere. aut in eo qd ē haberi picipiū assignat. eo qd nō est picipiū qd assignatū est. Inerit em si i eo qd habetur assignauerit picipiū etiā hōmō. si aut haberi. et ei qd habet velud irreprobabile sub ratione scientie vel scientis positum picipiū. Qui picipi nō picipit in eo qd picipat vel qd picipatur. eo qd et in alijs quibusdā inerit picipiū si in eo quidem qd picipatur assignauerit picipantibus inerit. Si vero in eo qd picipat his qd picipantur. velud si alicuius animalis posuerit vivere picipiū. Qui autem non diuidit specie. qm vni soli conuenit eoz qd sub hō sūt cuius picipiū ponit. Nam fm supabundantiam vni soli inerit. vt ignis leuissimū

Hic picipi circa picipitos modos picipi ponit aliquas consideraciones. volens qd accidit peccare in assignatione picipiū ex eo qd in locutione non designetur explicite quo picipiū assignetur. Est igitur picipi cōsidera ista. Si quis in assignatione picipiū fm naturam conuenientis. nō addit hāc determinationē naturalit. qua determinatur natur. picipiū non simpliciter hōmō nature aptitudines esse assignatū. peccat eo qd contingit id qd naturalit inē alicui non inesse illi tū cui inest naturaliter exemplū est vt picipiū hominis est. duos pedes habere. Secūda picipi cōsidera est qd nō determinat in locutione qd hoc qd vt nunc inē ali qm nō erit tale. qle nunc est peccat scdo peccato. sicut qd dicit picipiū hominis. tū quattuor digitos habere. Tercia consideratio est si quis assignat picipiū qd inest diuersis fm picipiū posterioris et non determinat in assignatione sua cui conuenit picipiū et cui ex consequenti peccat scio peccato. quia non erit ver. de quo picipitur ratio hoc est picipiū et nomen subiecti picipari. Et huius exemplum ē vt si quis colorari assignauerit picipiū superficie et corpore. et non determinauerit quō differenter hoc est qd picipiū superficie tanq̄ subiecti immediatū et corpore tanq̄ mediari. Quarta consideratio est si picipiū aliqd

assignatum conuenit habenti et habito. et non determinatur in locutione fm quid inest. aut in eo qd est habere. aut in eo qd est haberi. peccatum est in assignatione et non est picipiū qd assignatum est. quia non conuenit soli. quia si assignatur inesse habitui inerit etiā habenti. et si habenti assignetur inerit habitui. Exemplū est vt irreprobabile sub ratione est picipiū scientis qui vocatur habens. eo qd concretum significat formam vt est in habere et et scie qd vocatur habitus. quia ipsa ict sciētī. et ergo si istud nō determinetur in locutione est peccatū. Quarta picipi cōsideratio est qui assignat picipiū. et non determinat an sit picipiū in eo qd picipat. vel picipat. peccat eo qd in alijs quibusdā subiectis inerit picipiū qd in subiecto cui ponitur esse picipiū. Si em assignauerit picipiū in eo qd picipat inerit picipantibus. Si vero assignauerit in eo qd picipat tūc inerit his qd picipantur. ex. vt si qd posuerit vivere picipiū alicuius animalis. puta hominis. Sexta picipi cōsideratio ē si quis assignat picipiū qd dicit picipiū specie. qd nō conuenit omni contento sicut specie. et non diuidit. hoc est non distinguit picipiū qd specie conuenit. dicendo in ordine qd specie. picipiū assignat peccat qd fm suā assignationē inerit vni soli eoz qd sicut soli specie sunt sicut alterna. sicut sicut alterne. picipiū assignat. et rō est qd qd picipiū supabundantia dicitur vni soli picipit. et inerit vt ignis picipiū leuissimū esse.

Aliquoties et spem addēs peccat. Dicitur et vna spēs eē eaz qd dicitur qm spēs addiderit. hōmō at i quibusdā nō accidit. vt nec i igne. Hōmō eē vna spēs ignis diuersū ei carbonē flāma et lux spēs vni quoz at hōmō ignis.

Hic picipi verificat vltimā dē picipi cōsiderationē et picipi picipi regulā ad verificandū dē picipi cōsiderationē. Secūda picipi cam ibi. Propter hōmō. Regula ē si volumus bñ assignare picipiū spēs nō sufficit aliquoties dicere qd hōmō est picipiū spēs. requiritur qd exprimat spēs vltimā siue spēs alissima. eo qd cū dicitur spēs vna eē spēs eoz qd dicitur recipe picipiū picipiū nōm. hōmō at aliquoties nō picipit. vt explorat in igne. non em ē vna tū spēs ignis. hōmō est qdā spēs ignis. qd vocat carbonē. qdā flāma. qdā lux. vni quoz ei istoz suscipit picipiū nōm ignis. Assignado igitur picipiū ignis puta qd sit sicut simū. necario exprime qd sit ille ignis. qd non sufficit dicere qd picipiū ignis sit sicut simū. hōmō oportet dicere qd est picipiū ignis qd vocatur lux.

Propter hōmō at nō o3 qm spēs addit diuersas eē spēs eoz qd dicitur qm alijs qd magis. alijs aut min⁹ inerit. qd dicitur picipiū. velud i igne subtilissimū. subtilior ei ē lux carbonē et flāma hōmō at nō o3 fieri. qm nō et nomē magis picipiū d quo rō magis verum est. si aut non non erit d quo ratio magis. et nomen magis.

Hic picipi picipi dē picipi et picipi duas rōes. Secūda ibi. Amplius at. Picipi ē qd subtilissimū eē nō sit bñ assignatū picipiū ignis sicut determinatōe spēs spēs alissime ignis. picipi sic qd vt ignis dicitur eē qd dicitur carbonē videlicet flāma et luce. l nō hōmō magis et minus. si picipiū o3 qd et subtilissimū. iste eis eē qd dicitur simū est. qd lux est subtilior flāma et flāma carbonē. Si vero dicatur qd ignis dicatur de eis fm magis et minus tunc picipiū ignis videlicet subtile debet de eis dicitur eundem magis et minus. et sic non est quilibet eorum

subtilissimū. r p pns assignādo sibilissimū ppriū igni si ne determinatōe spci spcalissime cui p supabundātia pucit male sit. pprij assignatio.

Ampli⁹ ar ad h idē eē accidit ppriū ei⁹. q simplr ē tale. r ei⁹ qd marie ē tale. i eo q simplciter ē tale. velō in igne se hz subtilissimuz. Hā r simplr ignis r lucis erit hmoi ppriuz subtilissima em est lux.

Hic ponit scdam rōem q ondit. ppriū p dcm eē male assignatū. qz idē eēt ppriū ei⁹ qd ē simplr b est gnis. r id qd marie in eo qd ē simplr ē tale. i. ppriū spci qd est in cō ueniēs. Q ar b sequeret pzin exēplo. pposito sibilissimū esset. ppriū spci scz ignis lucis. r etiā ppriū gnis siue spe ciei subalterne puta ignis. r sic qd p supabundantiam dicitur nō vni soli cōueniret.

Alio igi sic assignate ppriū conādū est sic eidē. aut n dāda hec instātia. sed statiz ponēti ppriū defmiandū ē qm ponit ppriū.

Hic pbs circa p dcaas p sderatōes pōit qdā dōcūmē tū. dices si ali⁹ assignauerit ppriū p dco mō peccādo. s. in assignādo. tūc ptra talē conādū ē instādo ptra eū. s. eidē nō ē dāda occasio istādī ptra nos. r hē qn apd nos hōs tale ppriū assignam⁹. tūc em instādo nob aduersari. p/ uocaret. vñ statim ponēti ppriū reāian⁹ ē quō pōit ppriū.

Deiñ destruentē qdē si idē eiusdē ppriuz posuit n erit ppriū qd positiū ē eē. ppriū. naz idē eidē oē eē idicat. Q ar esse idicat n ppriū. sed definitio ē. vt qm q dicit honesti ppriuz decēs eē idē eiusdē ppriū assignatū. idē em est honestū r decēs n erit decēs hoēsti pprium.

Hic pbs reuertit ponēs p sderatōes re. ppriū inspi ciedo p dūo nes sibiecti. Et didit ista ps in duas ptes fm q ponit duas p sderatōes destruetiuas qō pōit scda ibi. (Deiñ in his) In pma pte pōit pmo p sderatōem re structiuā r p sstructiuā sibi oppositā. Prima restructiuā est ista. si aliqō assignauerit idē noie r re finitōe. ppriū sui p p⁹. tūc qd positiū ē nō erit ppriū. Cur⁹ rō est qz idē eidē eē indicat. aut iplicite si idē noie. aut explicite si idē re finitō ne. Q arū indicat esse nō est. ppriū. s. re finitio elargato nomine accipiēdo re finitōem.

Cōstruentē ar si n eiusdē idē ppriū assignatū. r uersim ar p dcatū posuit. erit em p/ priū qd positiū ē nō eē ppriū. vt qm q posuit aialis pprium substātia aiata.

Hic pōit p sderatōem p sstructiuā dices. q p sstructiōe o3 inspicere si aliqō n eiusdē ppriū assignatū s i cēna diuersū p dcatū tū p uersim re sibiecto. tūc ei erit p dū qd ab ad uersario assignatū ē nō eē ppriū. Q ar⁹ ē vt si qō pōit aialis ppriū eē qd sit s bna aiata n posuit idē eiusdē ppriū r assignatū. p ppriū id qd uersim p dcatū. q est aial. ppriū s b stātia aiata. S forte dicerēs s bna aiata ē re cēna aia lis igr n ē ppriū ei⁹. Cōna ē manifesta. r a n s silt qz aial ē s b stātia aiata sensibil. Ad qd r n det alter⁹ q s bna aiata accipit duplr. vno⁹ p s bna pposita ex aia r corp⁹ aia ipz corp⁹ p tūc. r sic n est ppriū. s. idicās eē aiati vt re finitio. Alio⁹ accipit s bna aiata p s bna bñte aiatōem vt ba

bitū relatiū ad actū. r sic aiatiū ē pns eē aiati. r sic ē p puz cōuersum p dcatū. qz sic plāta nō hz aiām pscām qz q sic mot⁹ vite manifest⁹. s. sicut dicit in libro re plātia hz ptem partis aie fm motū augmēti r gñatio nis.

Deiñ in his q siliū ptiū s hz p sderādū. De structi qdē si qd toti⁹ ppriū n ē vez de pte aut qd ptiū dicit de vniuerso nō em erit ppriū qd positiū est eē ppriū. Accidit em i aliqō⁹ h fieri. assignatū ei aliqō in his q siliū ptiū s hz p priū aliquoties qdē in vniuersuz intucēs. ali quoties ar ad id qd p ticulariter dicit ipse scipz intelligēs. erit ei neutz r eē assignatū. vt in vni uerso qdē q dicit mar⁹ ppriū plima salsa aq siles quidē ptes cuiusdā hñtis posuit ppriū tale ar assignatū ppriū qd n ē vñ de pte nō ei erit qd dā plima aq salsa. Nō g erit pprium maris plima aq salsa. In pte ar. vt qm q po suit aeris ppriū spirabile silis qdē ptiū alic⁹ dicit ppriū tale ar assignatū q de aliquo aere vez. De vniuerso ar nō dicit. Hō ei erit vni uersus spirabil⁹. n g erit aer⁹ ppriū spirabile.

Hic pōit scdam p sderatōem destruetiuā r sibi oppo sitā p sstructiuā. Prima p sderatio ē ista si aliqō assignatū ppriū alic⁹ toti⁹ homogenij. i. ei⁹ qd ē siliū ptiū. cui⁹ q/ liter etiā ps p p⁹ b suscipit toti⁹ p dcatōes. tūc o3 destrueti p sderare si assignatū ppriū toti⁹ nō ē p dcatū r qū ter pte. qz tūc nō ē ppriū qd p ppriū ē assignatū. Et silit cōsiderandū est. si in talib⁹ ppriū qd assignatū pti nō p re dicitur vere re toto. qz em eadē est spēs siue rō q est forma ipi⁹ ptiū r toti⁹ nō erit ppriū qd p ppriū est assignatū.

Accidit em in aliqō⁹ homogenijs hec fieri sic assigna ri ppriū toti⁹ qd vniuerso pucit r nō pti. r aliqū qd pti cōuēit r nō toti vniuerso. Assignabit em aliqō talit in his totis q siliū sunt ptiū ppriū aliquoties quidē intucēs si ue inspicies in vniuersum totū r n in pte r aliqōtēs intucēs in id qd p ticularit pti pucit r ē p ticularē. nō ē inspi cies in totū. cū tū totū vniuersuz r ps sint eiusdē rōis et sic aliqō scipm intelligēs siue intellectū suū apd se diri gens aliquādo inspicit ad totū nō ad pte. r aliqū eon tra ad ptem r nō ad totū. r tūc neutz erit r eē assignatū propum. Exēplū est vt si vniuersuz siue totū inspicies er nō ptem dicit maris ppriū eē q sit aq plurima salsa. hoc em eiusdē toti⁹ qd silis ptiū est posuit ppriū. r assignatū pprium tale qd nō est vez re qualibz pte. qz nō q/ liter ps maris est plurima aq. Ex⁹ vbi p sderatio in homogenijs ē in pte r nō in toto. vt q posuit pprium aeris spirabile esse. posuit pprium alic⁹ qd est silit ptiū et illud posuit toti⁹ pprium qd solum vez ē de pte. Quia nō re vniuerso siue toto acre vez est q sit spirabil⁹. s. tūc re illo q ē refrigerās in pectore spirantis. r ergo spirabi le non est aeris propium.

Alstrueti ar si vez ē de vnoquoqz siliū p/ tiū qd ē ppriū eoz fm vniuersum. erit ei p/ priū qd positiū ē nō eē ppriū. vt qm vez est de oī tra deoz suz ferri fm naturā. Est aut h ppriū r alic⁹ terre fm vniuersū. nā fm terrā

Quintus liber

erit terre proprium deorsum ferri secundum naturam

Hic potest considerari constructio opposita priori et ista si id quod in talibus homogenijs positum est proprium totum de predicta tur et quibus pre uniuersis erit proprium quod positum est non est proprium. Et quod est quod est de uniuersa terra sit deorsum ferri et hoc id est proprium aliquid quod est quibus per terre per uniuersum sive secundum naturam uniuersis est totum cui est per eadem sepe tunc secundum terram id est est terre naturam et sepe in parte saluatur erit terre proprium deorsum ferri per naturam. Et sic at in hac consideratione per sepe aliquid nomine uniuersis quod totum homogenium proprie uocat uniuersum eo quod una ratione quibus per principat totum et predicta ratione subiecta sunt. Alia autem tota hetero genia que sunt diuersa figurarum in partibus non dicuntur uniuersa

Et inde ex opposito considerandum. Primum quod ex contrariis destruetur quod si contrarium non est contrarium proprium neque est contrarium proprium. Et quod si contrarium est iustitia quod est iustitia. Optimum autem pessimum. Hoc est autem iustitia proprium optimum non erit in iustitia proprium pessimum.

Hic est quod tractatur in quibus per terminare problemam de proprio per locos extrinsecos. Et per hoc considerat eum opposita que sunt contraria quod opposita priorum est opposita absolute ad absolute. Prima constructio ista. Si duo subiecta sunt contraria et duo predicata sunt si unum contrarium non est proprium unum subiecti nec reliquum deesse proprium alteri subiecti. Et per hoc contraria sunt subiecta sunt iustitia et contra contraria sunt optimum et pessimum si quod est iustitia proprium est optimum. Et nec iustitia proprium erit esse pessimum.

Constructio si contrarium contrarium proprium est contrarium contrarium proprium erit. Et quod si contrarium est bono quod malum. eligendo aut fugiendo. Est autem bonum proprium eligendum erit malum proprium fugiendum.

Hic potest considerari constructio dicens quod astruere videtur de hac consideratione opposita quod si contrarium est proprium contrarium est reliquum erit proprium reliquum. Et per hoc malum sunt contraria sicut subiecta eligendum et fugiendum sicut predicata et eligendum est proprium bonum ergo fugiendum est proprium malum.

Secundo autem ex his que ad aliquid sunt. Destruetur quod si hoc quod ad aliquid est eorum quod est ad aliquid non est proprium neque hoc quod ad aliquid est eorum quod est ad aliquid erit proprium. Et quod dupliciter quid ad dimidium superans aut ad superatum non est dupliciter proprium superans non erit dimidium superatum.

Hic potest considerari rationes respiciendo ad relative opposita unam constructiuam et aliam destructiuam. Destructio est ista si aliquid uelit destruere in relatis videndum est si duo subiecta sunt relata et duo propria relata et si unum relatum non est proprium unum quod est ad aliquid non erit reliquum proprium reliquum. Et per hoc dupliciter dicitur ad dimidium relatiue sunt duo si sunt subiecta. Superans uero et superatum sunt sicut propria tunc si superans non est proprium dupliciter ergo superatum non erit proprium dimidium. Et non est vis de exemplo quod exemplum ponimus non ut ita sunt. Quia dupliciter est in pluribus superans quod dupliciter est in discretis et continuis superans hoc in discretis tamen si proprie accipiat in quibus dicitur minus abundantius superans et sic dupliciter superans non uertitur et ergo superans non est proprium dupliciter dicitur quod superans in triplo est et quadruplo in multis

plura et ideo non est proprium dupliciter sed in plus et non uertitur cum duplo et ideo non est proprium eius.

Astruere autem si eius quod est aliquid hoc quod ad aliquid erit proprium et eius quod est ad aliquid ad aliquid erit proprium. Et quod dupliciter ad dimidium duo autem ad unum. Est autem dupliciter proprium. Et duo ad unum erit dimidium proprium. Et unum ad duo

Hic potest considerari constructio prioris opposita dicens quod astruere necesse est ut ista consideratione opposita. Sic si unum relatiue oppositorum de una opposita est proprium alterius de alia opposita et reliquum reliquum. Et per hoc dupliciter de relatiue ad dimidium et si proprium dupliciter se habere sicut duo ad unum tunc proprium dimidium erit se habere sicut unum ad duo non tamen si dupliciter unum relatiue per intentiones non habet per se et hoc ipsum accipiunt in ratione superati et superati ad seiuicem referuntur

Tertio destruetur quid si habitus hoc quod per habitum dicitur non est proprium neque est propriatio nis hoc quod secundum priuationem dicitur erit proprium. Et si priuationis hoc quod per priuationem de non est proprium neque habitus hoc quod secundum habitum de erit proprium. Et quod non dicitur surditas proprium esse insensibilitate neque auditus proprium erit sensum esse.

Hic per se ponit considerationes de proprio unam constructiuam et aliam destructiuam respiciendo ad priuationem opposita. Et est consideratio prima ista si duo subiecta opposita per priuationem habitum et duo propria similem oppositionem habent tunc si unum priuationem oppositorum de una oppositione non est proprium alterius nec reliquum reliquum. Exemplum est ut capiuntur ex una parte auditus et surditas et ex alia parte sensus et insensibilitas tunc si surditas non est proprium insensibilitatis quia non conuertitur cum ea ergo nec auditus erit proprium sensus vel e conuerso

Constructio quid si hoc secundum habitum dicitur esse habitus proprium nam et priuationis hoc quod secundum priuationem de erit proprium et habitus hoc quod secundum habitum dicitur erit proprium. Et quod visus proprium est videre secundum quod ipsum habemus visum erit ceccitatis proprium non videre secundum quod non habemus visum apti nati aut habere

Hic potest considerari constructio dicens quod eadem consideratione per oppositum modum considerandum est si ponantur duo subiecta et duo predicata que se habent ut habitus et priuationem tunc si unum predicatum est proprium habitus reliquum predicatum erit proprium priuationis. Et per hoc videtur proprium visus vel alias visu discernere se ceccitatis proprium erit non videre non discernere esse visum.

Deinde ex dictionibus et negationibus. Primum quid ex ipsis que predicantur. Est autem locum hic ut ille destruetur tamen ut si affirmatio vel quod per affirmati onem de est proprium non erit negatio neque quod per negationem de si autem sit negatio aut quod per negationem dicitur eius proprium non erit affirmatio neque quod secundum affirmationem dicitur proprium. Et quod animalis proprium animatum est non erit animalis proprium non animatum

Hic pbs ponit p̄sideratōes sūptas ex p̄tradiciōe op̄
positis q̄ p̄tradictio ē int̄ ens ⁊ nō ens q̄d nihil p̄t̄ p̄ri
mo quidē in q̄bus duo p̄dicata affirmatiōe vel negatiue
sumpta referūt ad idē sb̄ctū vnū fm̄ affirmatiōem et
altē fm̄ negatiōem. Et ē p̄sideratio ista. Si p̄dicatū af
firmatū sit p̄riū alic̄ sb̄iecti tūc negatū nō erit p̄riū
eiusdē vt si p̄riū aialis sit ē aiatū tūc nō est p̄riū aial
nō ē aiatū. Loc̄ at̄ iste nō est vtil̄ nisi destrueti t̄m. qz
nō op̄ si p̄dicatū affirmatū nō sit p̄riū alic̄ sb̄iecti q̄ tūc
negatū sit p̄riū eiusdē. Quia ⁊ si aial nō sit p̄riū ē la
pidē nō t̄m p̄ter hoc erit aialis p̄riū ē lapidē. Quia ē
nō lapidē multis alijs ab aiali p̄uenit. Sed p̄tra ista
instā sic re quolibz est vera affirmatiō vl̄ negatiō igitur
videt̄ q̄ loc̄ iste sit etiā p̄structiu⁹. Solo alberti nō est
hic fermo re affirmatiōe ⁊ negatiōe veris. s̄ re negatiōe
termini infiniti. cū at̄ negat̄ termin⁹ infini⁹ ⁊ aliq̄ nō sc̄dē
affirmatiōe termini finiti re eodē qz nō sc̄d̄tur nō est nō iu
stus. q̄ est iust⁹. In p̄tradiciōis vō sim p̄r tenet̄ h̄z p̄nāz
in ip̄o rōe p̄uertibilitatis terminor̄. alias em̄ nō teneret
sicut patuit in exemplo

Sec̄do aut̄ ex p̄dicatis vl̄ etiā nō p̄dicat̄
et de q̄bus p̄dicat̄ vl̄ nō p̄dicat̄. destrueti q̄
dem si affirmatiō affirmatiōis n̄ ē p̄riū. neqz
etiā negatiō negatiōis erit p̄riū. ⁊ si negatiō
negatiōis nō est p̄riū. nec affirmatiō affir
mationis erit p̄riū. vt qm̄ nō est hois pro
p̄riū aial. neqz n̄ hois nō aial. Si at̄ nō hois
nō videt̄ p̄riū nō aial. neqz hominis videt̄
p̄riū animal.

Hic p̄t̄ sc̄dam p̄sideratiōem in q̄ cōpat duo p̄dicata
ad duo sb̄iecta ⁊ est ista. Si p̄dicatū affirmatū non sit
p̄riū p̄dicati affirmatiui. tunc nec p̄dicatū negatū erit
p̄riū p̄dicati negatiui. id est si affirmatiō nō ē p̄riū af
firmatiōis. neqz negatiō negationis erit p̄riū. ⁊ ec̄tra
si negatiō negatiōis nō est p̄riū. neqz affirmatiō affir
mationis erit p̄riū. Et v̄t qz nō est p̄riū hois aial. q̄
nō hois. p̄riū nō erit nō aial. Si aut̄ n̄ hois n̄ videt̄ p̄
riū nō aial. nec p̄riū erit hominis animal.

Alstrueti aut̄ si affirmatiō affirmatiōis est
p̄riū. ⁊ negatiō negatiōis erit p̄riū. Si at̄
negatiōis negatiō est p̄riū. ⁊ affirmationis
affirmatiō erit p̄riū. vt qm̄ nō aial est p̄riū
nō viuere. erit aial. p̄riū viuere. ⁊ si aial pro
p̄riū viuere videt̄ ⁊ nō aial p̄riū videt̄
non viuere

Hic pbs ponit p̄sideratiōem affirmatiuā p̄rii opposi
tā ⁊ est ista. si negatiō ē p̄riū negatiōis affirmatiō erit
p̄riū affirmatiōis. Et v̄t si p̄riū ē nō aial nō viuere. p̄
riū erit aial viuere. ⁊ cō Et tenet̄ in his p̄nā in ip̄o q̄a
arguit̄ in terminis infinitis ⁊ n̄ in oppositis p̄tradiciōe.

Tertio at̄ ex ip̄is sb̄iectis destrueti q̄dem
si q̄dē assignatū p̄riū affirmatiōis ē p̄riū. nō
erit idē ⁊ negatiōis p̄riū. si at̄ negatiōis ē p̄
riū q̄d assignatū ē n̄ erit affirmatiōis p̄riū. vt
qm̄ aial p̄riū ē aiatū. n̄ aial n̄ erit p̄riū aiatū

Hic ponit tertiā p̄sideratiōem. si aliq̄d p̄dicatū est p̄
riū sb̄iecti affirmati idē nō erit p̄riū sb̄iecti negati. et
ec̄tra. qz nō p̄t̄ idē ē p̄riū affirmatiōis ⁊ negatiōis. Ex
emplum huius est. vt qz aialis p̄riū est aiatū esse. non
aialis nō erit p̄riū aiatū esse

Construeti p̄o si assignatū p̄riū n̄ ē affirma
tionis. erit p̄riū negatiōis. h̄ at̄ loc̄ fallus
est. Affirmatiō em̄ negatiōis ⁊ negatiō affir
matiōis nō est p̄riū. Nā affirmatiō negatiōi
oīno n̄ inest. negatiō aut̄ affirmatiōi inest qui
dem. vt p̄riū aut̄ nō.

Hic ponit aliā p̄sideratiōem dicēs qz si p̄riū assignatū
ab aliq̄ nō est p̄riū affirmatiōis q̄ tūc erit p̄riū nega
tionis. h̄ iste loc̄ ē in q̄busdā fallus qz nō ē affirmatiō
p̄riū negatiōis nec ē eo qz affirmatiō oīno nō inē ne
gatiō. ita qz sequat̄ ad eā. negatiō at̄ affirmatiōis ē ita
qz sequat̄ ad affirmatiōem negatiōis. h̄ inē ei vt p̄riū.
Et v̄t sequit̄ bñ iste ē h̄. q̄ nō ē asin⁹. s̄ cō ad negatiōis
nō sequit̄ affirmatiō. iste nō ē h̄. q̄ nō ē asin⁹. Quidā t̄m di
cūt vt d̄t alter⁹. qz affirmatiō ⁊ negatiō p̄t̄ dupl̄ p̄sidera
ri. vno fm̄ intentōes ⁊ sic neutz est in alio. Alio vt ps
integral. qz h̄o currit ps est ei⁹ qd̄ d̄t h̄o nō currit. cū oīs
negatiō se h̄at ex additiōe. p̄ma t̄m exp̄o melior est. Lau
sa vō q̄re nō tenet̄ fm̄ eūdē est. qz idē nō p̄t̄ dici p̄riū
pluriū. qz sic affirmatiō nō p̄t̄ ēē p̄riū negatiōis. nec ne
gatiō affirmatiōis. Affirmatiō em̄ nō sequit̄ ad negatiō
nem. s̄ negatiō ad affirmatiōem. h̄ nō p̄uertim vt p̄riū.

Dein ex his q̄ ex diuerso diuidūt̄ destrue
ti quidē si eor̄ q̄ ē diuerso diuidūt̄ nulli⁹ vel
nulli reliquor̄ q̄ ē diuerso diuidunt̄ ē p̄riū.
Neqz em̄ qd̄ positū ē erit p̄riū hui⁹. cū po
sitū est ēē p̄riū. vt qm̄ aial sensibile nulli⁹ ali
orū mortaliū aialū est p̄riū. Nō erit aial
intelligibile dei p̄riū.

Hic pbs ponit p̄sideratiōes inspiciēdo ad dispa
ta. Et est p̄sideratiō p̄ma ista destruetia. si sp̄s ē diuerso sunt
diuise ⁊ p̄p̄a s̄l̄r ē diuerso s̄l̄ diuisa. tūc p̄siderandū ē si
nullū alior̄ p̄riū ab assignato. p̄riū sit reliquarum
sp̄z ab assignata sp̄. tūc p̄riū assignatū nō ē p̄riū assign
te sp̄. h̄ ē ex. si tal̄ fiat disio p̄riū. Aialū aliū sensi
bile. Aliū intelligibile. Et rursum aliū te. aliū h̄o. si igit̄
aial sensibile nulli⁹ alior̄ a dijs est. p̄riū. nō erit aial
intelligibile rei p̄riū. Et d̄t. (aial intelligibile ab aiatō)
eo qz antiqui hec q̄ celestia s̄l̄ dicebāt ēē aialia ⁊ imorta
lia vocātes aial dē illd̄ qd̄ h̄z aiam p̄ vitā ⁊ motū vt dicit
Apuleg⁹ i libro re teo soocratis q̄ itell̄ cūalia dicebāt p̄
intell̄cū agēt̄r mouēt̄. ⁊ nō p̄ intell̄cū aliq̄ue adeptū.
Nūc vō ad p̄sideratiōes nō est magna vis re exemplo.
Sensibile at̄ nō ē p̄riū mortaliū aialū. s̄ d̄m̄a. ⁊ s̄l̄r intel
ligibile nō ē p̄riū rei (s̄ d̄m̄a) nisi ista accipiant vt di
cūt aptitudies p̄ntes. sicut sepe in p̄m̄etarijs p̄dicabilis
et p̄ribispani dictum est.

Alstrueti at̄ si reliquor̄ q̄ ē diuerso diuidun
tur q̄dlibet sumptū ē p̄riū singuli eor̄. que
ē diuerso diuidunt̄. Nā reliquū erit hui⁹ pro
p̄riū cui⁹ positū ē nō ēē p̄riū. vt qm̄ p̄riū

ne e' p'riū p se natā esse ratōnabilē virtutem e'c' aliaz v'rtutū sic vniuscuiusq' sumpte erit r'pantie p'rium p se natam esse concupiscibilem virtutem esse.

Hic poit p'sideratōes affirmatiuā dicēs si s'biectoz q' e' diuerso diuidātur siue p diuisione ē accipiunt' cuiuslib' p diuisione s'ūptuz ē p'riuz ita q' singul' eoz r'ideat p'riū e' diuerso cuz assignato p'rio diuersoz tūc reliquuz p'riū um qd' cuz alijs e' p'rio diuisuz ē erit assignate sp'ei p'riuz ē p' est. vt si diuidāf v'rtutes p modū sp'ez i prudētia tē p'atiā r' fortitudiez Et e' regio ne diuidāf pōne motie aie i rōnalez r' cupiscibile r' irascibilem p'cipātes aliq' rō no si tūc p'cedat q' prudētie p'riuz ē q' sit v' pōne rōnal' ē p'fici' actuz seq'nt r'pantie p'riuz q' nā sit p se q' sit v' tuz r' p'cedō ad actū p'cupiscibil' r' fortitudo sit v' irasci bil' pōne e' p'fectio illi' pōne t' vt p'lanum fiat qd' d'cū est si oial diuidat vna diuisione in mortalez i mortalez r' alia p' sensibile r' intellectuāle tunc si s'ibile est p'rium mortā itellectuāle siue itelligibile est p'rium i mortālis.

Dei' ex casib' d'struētū qd' si casus non ē casus p'riū neq' casus erit p'rium casus. vt qm' non eius qd' est iuste p'rium hoc qd' bñ neq' iusti p'rium erit bonum.

Hic p' ad emianduz p'blemā r' p'rio t'ocet inspicere ad casus p' r' scdo ad o'posita eoz ibi (p' soluz autēz) P'ia p'sidera' est ista si casus p'positi p'riū nō est p'riuz casus s'ubiecti assignati tunc seq' ē q' nec i' p'posito casus erit p'riuz casus. p' est. vt si bñ nō est p'rium iuste nec bonum erit p'rium iusti.

Cōstruētū āt si casus ē p'riū casus Hā r' ca sus erit p'riū casus. vt qm' hoīs ē p'riū gres sibile bipes r' hoī erit p'riū gressibili bipedi dicit' p' solū āt i eo q' d'cū ē h' casus ē p'side rādū h' r' e' i' o'positis quēadmodū r' in p'or/ bus locus dictum est p'rium.

Hic poit p'sideratōes p'structiuā dicēs q' o'posito' est v' d'uz vt si casus ē p'riū casus tūc r' nō r' nōis r' e' p' vt si hoīs p'riuz ē gressibile bipes e' tunc hoī p'riuz erit gressibile bipedi dicit' casus dicit' vt si gradiedō bipedalr' dicatur. Hic āt p'sidera' si tū vt d' p' est i o'posito. s' in materia o'posito' quēadmo' in p'orib' loc' d'cū ē vbi agebat' r' casib' si em' e' qd' est iuste fieri p'rium est bene fieri tunc casus qd' est iuste fieri est male fieri.

D'struētū qd' si o'positi casus nō ē p'riū o' p'positi casus neq' e' o'positi casus ē p'riū o' p'positi casus. vt qm' nō ē p'riū e' qd' iuste qd' bene neq' iniusti erit p'rium.

Hic p' poit aliā p'sideratōes r'estructiuā dicēs si o'positi casus p'riū nō ē p'riū o'positi casus tūc neq' i' p'posito p'positi casus ē p'riū p'positi casus. p' est. vt si e' qd' ē iuste fieri p'riū nō ē bñ fieri tūc neq' iusti erit p'riū qd' m'le fieri Cōstruētū p' si o'positi casus ē p'riū o'positi casus nā r' o'positi casus erit p'riū o'positi casus. vt qm' bōi ē p'riū optimum r' malū p' p'rium est pessimum.

Hic poit p'structiuā p'sideratōes dicēs q' p'struedū ē p' o' p' p'sideratōe p'dcā si casus o'positi p'riū ē casus alte/

ri' o'positi tūc i' p'posito casus isti' o'positi ē p'riū cas' / li' o'positi p' est. vt si hoī p se p'riū est e' o'p' r' malū p'riū erit pessimū r' formādo e' formāl' i casib' r' d'ice re si o'p' e' ē casus hoī p se p'esse e' est casus malū p se. Dei' ex his q' s'it se bñ d'struētū qd' Si qd' s'it se h'z nō ē p'riū e' qd' s'it se h'z erit p'riū vt qm' s'it se h'z ad faciēdū edificiu' edificator' r' medic' ad faciēdū s'aitatē nō ē medic' p'riū fa cere s'aitatē nec edificator' erit p'rium face/ re edificiu'.

Hic p' poit p'sideratōes ad emiandū p'blemā r' p'lema te p' locū a p'ortōib' Et poit tres p'sideratōes. p'ma ē p' p'ado duo p'dcā ad duo l'ctā. Et ē p'ma p'sidera' ista si s'it q' tuoz q' p' se h'z ad scōz sic' ad quartū tūc si scōz nō est p'riū p'mi nec quartū erit p'riū tūc si qd' s'it se h'z e' qd' s'it se h'z nō est p'riū neq' qd' s'it se h'z e' qd' s'it s'it se h'z erit p'riū l'ctū est e' vt qm' s'it se h'z ad faciē dū edificiu' edificator' r' medic' ad faciēdū s'aitatē q' v'c'q' arte facit si nō est medic' p'riū vt ex arte sp' iducat s'aitatē nō erit edificator' p'riū facere l' p'ficere edificiu' semper

Cōstruētū āt si quod s'it se h'z e' qd' s'it se h'z ē p'riū. Hāz r' qd' s'it se h'z e' qd' s'it se h'z erit p'riū vt qm' s'it se h'z medic' ad p'fectū e' s'aitat' r' gymnistes ad p'fectū euechie Est āt p'riū gymnist' p'fectū euechie p'rium erit r' medic' p'fectiuum sanitatis.

Hic poit p'sideratōes p'structiuā volēs q' p'strueti o'posi/ to mō v'edū est sic' si id qd' s'it se h'z ē p'riū r' e' qd' s'it se h'z i' p'ortōe ead' siue s'it ē p'riū. Cui' e' s'it se h'z b'z medic' ad p'fuatōes a p'cto i' r'imitat' sic' gymnistes ad p'fectōes euechie s'z gymnist' p'riū ē e' p'fectū euechie g' medic' p'riū erit p'fuado facere s'aitatē siue q' p'fectū sit s'aitat' Pro r'claratōe ist' e' p'pli nōnd' ē h'z d' h'z p' tū q' gymnistes a q' d' gymnasiū idē est q' luctator' i' āt/ quis v'rbib' fuit victoz i' currib' p'gnis r' ludis m'g' q' sic' d' victoz i' s'ituta fuerit ad euetatōes corp' m' excita tōes caloriz r' s'bitatōes s'anguis vt i' bōa d' p'p' r' tē s'itate carnis corp' p' p'fuec' r' iō a r' te ad b' idiguit q' vt p'gnas ludos r' luctas i' s'itueret r' q' r' q' r' vbi s'lib' s'ibi v'itiles exerceret luctas i' corp'. Apud mertes r' pigros s'foluif' layaf caro r' no ciuū recipiat vt luxū r' a se r' p'ellere nō pos sit p' calorē e' t'atū r' sic' s'it i' stadijs cursus r' e' e' q' cur/ sus p'ripodromis' vocat' r' tripudius r' h' mōi p' b' c'ā p' f/ uabant corp' a ne cakefiam incurrent.

Dei' ex his que sic' se bñ d'struētū quidez si qd' sic' se h'z e' qd' sic' se h'z nō ē p'riū neq' hoc qd' sic' se h'z erit p'riū. Si āt e' qd' sic' se h'z b' quidē qd' sic' se h'z ē p'riū e' nō erit p'riū cur ius positū ē e' p'riū vt qm' sic' se h'z prudētia ad pulch' r' sedū eo q' d' disciplina v'riusq' eo rum est. Non est autem p'rium prudētie d'is ciplinam e' pulchritudinem non erit e' p'riū um d'isciplinaz esse fedi. Impossibile est em' idē e' pluriū p'rium Cōstruētū vero nihil locus iste v'itū. Nam qd' sic' se habet vnum ad plura conparat'.

Topicorum

Hic pbs docet appare vnu ppriū ad duo sbiecta p si-
militudinem. Dicit qd inspiciendū est ex his sbie-
ctis q sic hoc est similitē se hnt. si qd sic hoc est sū-
tē hz nō est ppriū sbiectū eius qd similitē se hz tunc nec in ppo-
si- to qd sic se habet ad idem pprium. Si at eius qd sic se hz
in simili habitudie est ppriū eius qd sic se hz tunc sicutur
q idem pprium qd est pōris sbiecti pprium non ē ppriū
secūdi sbiecti ad qd similitē se habet. sicut ad pmiū qd posi-
tū fuit pprium eius. Et ratio est qz idem pprium non po-
test eē duoz sbiectoz spē differentū. Exēplū huius ē
qm sic se habz prudentia ad pulchz in moribz. Et seduz eo
qd disciplina vtriusqz eoz est. Nō est autē prudentie disci-
plinā eē pulchri. ergo nō erit pprium eius disciplinā eē
fedi. Si vro est ppriū prudentie disciplinā esse pulchri se
quitur q non sic pprium eius disciplinā esse fedi. Quia
impossibile est plurā esse pprium eo q cū pluribz non pō-
t conuerti. Et sic locus iste non valet constructiue eo q h
vnu ppriū ad plura sbiecta ppat. ppriū autē vnuz nō pōt
esse pluriū sbiectoz. Et si ponatur destruitur pprium

Deinde destruenti quidem si qd fm eē di-
citur nō est eius qd fm eē dicitur ppriū. He-
c ē enim corrūpi eius qd fm corrūpi neqz gñari
eius qd fm gñari dicitur ppriū vt qm non
est ppriū hōis eē aial neqz eius qd ē hōiez ge-
nerari erit ppriū gñari aial neqz ei? qd est ho-
minē corrūpi erit ppriū corrūpi aial eodē at
modo accipiendū est ex gñari ad eē corrū-
pi. Et ex corrūpi ad eē gñari. quē admodum
dcm ē nūc ex esse ad gñari et corrumpi

Hic pbs docet terminare pblemate pprio p locuz a
generatione corruptione. Et pmo ponit de hoc pphatio-
nem pncipalem. scō incidentalem ibi. (Deinde inspiciē-
dum est ad esse generari et non esse corrumpi. qz si illud
qd dicit fm eē generati nō est ppriū ei? qd dicitur fm eē
gñatum. tūc nec illud qd dicit fm gñari erit ppriū eius
qd dicitur fm generari. Et similitē dōm est de corrupto et
corrūpi. Ex huius ē vt qm nō est hōis ppriū qm est actu in
re. natura eē aial. h ē pns ad ipsum. ergo nec eius qd ē
hominē generari erit pprium generari animal neqz etl
e? qd est hōiez corrūpi erit ppriū corrūpi aial h erit pns

Constructi autē si eius qd est fm eē positi-
tū ppriū ē. qd hz eē positū ē. Nā et ei? qd fm
gñari dicitur h qd hz gñari dicitur ppriū. Et ei? qd
hz corrūpi. h qd hz corrūpi ē assignatuz. vt qm
hōis ē ppriū eē mortale. et qd ē gñari hōiem
erit ppriū gñari mortale. et qd ē corrūpi ho-
minē corrūpi mortale. Eodē at mō accipien-
dū est ex generari corrūpi ad eē. ad ea q ex
his sunt veludt in destruenti dicitur est.

Hic ponit pphatioes oppositā dicit qd destruenti op-
posito vtedū ē sic hz si ei? ppriū qd hz eē positū ē ppriū ē
sbiecti qd hz eē positū ē tūc erit ppriū. Et rō ē qz qd fm
gñari positū ē. erit h ppriū qd hz gñari dicitur. et qd fm cor-
rūpi positū ē erit h ppriū qd ē assignatum. Ex huius

est vt hōis accepti hz eē ppriū est eē mortale ergo e? qd ē
gñari hōiem ppriū est gñari mortale. et e? qd ē corrumpi
hominē est ppriū corrūpi mortale. Et eodem modo ac-
cipiendū ē eodē modo et ex gñari corrūpi arguendo ad esse
et ad ea ppria q ex eis sunt in construendo velud dicitur
est et in destruyendo

Deinde inspiciendū ē i spē ppositi destru-
enti qd si spēi nō inē aut si nō fm h fm qd dicitur
illud e? ppriū assignatū ē. Nō ei erit pprium qd
positū ē eē ppriū. vt qm eidem homini nō ē
quiescere in eo q homo est. sed in eo q spē
non erit hominis pprium quiescere.

Hic ponit vna pphatioes spēale. pp ideas platonice
casz ē ista pphatio. Si aliqz assignat ppriū alicui spēi. et il-
lud ppriū nō inē illi spēi hz eē qd hz i materia hz natura
aut si nō inē spēi hz hz qd dicitur illud qd ē assignatū ppriū tūc
nō erit ppriū qd assignatū ē ppriū. Ex huius ē vt ei? hz qd hz
eē i natura et materia nō inē ppriū qd ē desecere h ē imo-
bile eē i? hō ē i natura et materia et gñari et corrumpi
h inest homini inestum est species et gñari et corrumpi a
materia ē patet igitur q non est desecere ppriū homi-

Constructi at si spēi inē. et fm h inē qd dicitur
illo e? positū ē eē ppriū. Erit ei ppriū qd posi-
tū ē nō eē ppriū. vt qm iē ei? aiali ex aia et cor-
pe ppositū eē. et i eo qd inē aiali hoc erit aia-
lis pprium et anima et corpe ppositum esse.

Hic ponit pphatioes constructiua dicit qd destruenti op-
posito vtedū ē hac pphatio. nō vt si ppriū assignatū inē spēi
et hz qd ē ppriū dicitur siue p fō eodē assignatū sbiecti ppositū
est eē ppriū. tūc erit ppriū qd aduersari dicit nō eē ppriū
Et ex huius ē vt ei? aiali qd i materia et natura ē. vt ppriū ex
aia et corpe eē ppositū inē. et i eo qd ei? aiali hz eē i natura et
est h igit erit ppriū aial pposituz hz eē ex aia et corpe

Dein ex magis et minus pmiū qd destruenti si
qd magis eē qd magis nō ē ppriū neqz qd mi-
n? eē qd min? erit ppriū. Neqz qd mime eē
qd mime neqz qd maxie eē qd maxime neqz
qd siplr eē qd siplr. vt qm nō ē magis colorari
magis corpis ppriū erit neqz min? colorari mi-
n? corpis ppriū erit neqz colorari corpis oino
Hic ponit pphatioes ad emiandū pblemā d. pprio ut
inspiciēdo ad magis et minus. et ponit ples pphatioes. Pna
fuit hz q magis et minus ppat ad siplr. et scō hz q magis
minus ppat ad se iunctō. Pna i? pphatio ē ista si aliqz pti
acceptū hz magis nō ē ppriū alic? sbiecti et acceptū hz ma-
gis tūc nec illud pti acceptū hz minus ē ppriū eiusdē sbiecti
acceptū hz minus. nec acceptū hz maxie nec acceptū siplr.
Et ex huius ē vt si magis colorari nō ē magis corpis pprium.
neqz minus colorari minus corpis erit ppriū. neqz colora-
ri oino et siplr erit ppriū eē qd ē siplr corpus oino

Constructi at si qd magis eē qd magis ē p
ppriū. Nā qd minus eē qd minus erit ppriū. et qd
minime eius qd minime. Et qd maxime ei?
qd maxie. et qd siplr eē qd siplr. vt qm magis
vinct magis scire ē ppriū. et minus scire minus

Quintus liber

vinētis p̄riū erit. et ei⁹ qd̄ marie qd̄ maxime
et ei⁹ qd̄ mīme qd̄ mīme. et eius qd̄ simplr qd̄
simpliciter

Hic pot̄ p̄sideratōes p̄structiua volēs q̄ vtendum est illa
opposito mō. vt si illud qd̄ maḡ videt esse. ei⁹ qd̄ maḡ vi-
detur eē sbiectū. est p̄rius. seq̄tur et q̄d qd̄ min⁹ videt esse
p̄riū. ei⁹ qd̄ min⁹ videt esse sbiectū. est p̄rius. et qd̄ mīme
videt eē p̄riū ei⁹ qd̄ mīme videt eē sbiectū. et qd̄ maxime
est p̄riū ei⁹ qd̄ maxime est. et qd̄ simplr ei⁹ qd̄ simplr. ita q̄
sp̄ p̄dicatuz acceptū euz maḡ est. p̄rius sbiecti cum ma-
ḡ. et p̄dicatū acceptuz eū min⁹ p̄rius sbiecti accepti cum
min⁹. et p̄dicatuz acceptū euz maxime. p̄rius sbiecti accepti
euz maxime. et idē p̄dicatuz acceptuz euz mīme. et idē p̄dicatuz acceptū
simplr erit. p̄riū euz idē sbiecti accepti simplr. Et hui⁹
est. vt maḡ videt maḡ sentire est. p̄riū. et min⁹ videt. p̄-
rius est min⁹ sentire. et ei⁹ qd̄ est maxime viuēs. p̄riū ē max-
ime sentiens. et ei⁹ qd̄ est mīme viuēs. p̄rius ē mīme
et ei⁹ qd̄ est simplr viuēs. p̄rius est simpliciter sentiens

Et ex eo qd̄ simplr ad eadē est p̄siderādū
Destruētī qd̄ si qd̄ simplr ei⁹ qd̄ ē simplr n̄
ē p̄riū. neq̄ ei⁹ qd̄ maḡ ē. et qd̄ maḡ. neq̄ qd̄
min⁹ ei⁹ qd̄ min⁹. neq̄ qd̄ maxime ei⁹ qd̄ maxime
neq̄ qd̄ mīme ei⁹ qd̄ mīme erit. p̄riū. vt qm̄
nō ē hoīs p̄riū studiosū. neq̄ qd̄ maḡ hoīs
maḡ studiosū erit. p̄riū. Destruētī at̄ si qd̄ si-
pl̄r ei⁹ qd̄ simplr ē p̄riū. Hāz h̄ qd̄ maḡ ē
qd̄ maḡ. et qd̄ min⁹ ei⁹ qd̄ min⁹. et qd̄ maxime
ei⁹ qd̄ maxime. Et qd̄ mīme ei⁹ qd̄ mīme erit. p̄-
riū. vt qm̄ ignis ē p̄riū surtū ferri. et naturā
Et maḡ ignis p̄riū. maḡ surtuz ferri. et naturā
Eodē at̄ mō p̄siderādū ex alijs ad
ōnia huiusmodi

Hic pot̄ aliā p̄sideratōes p̄structiua dicēs si aliq̄ p̄di-
catū acceptuz simplr. n̄ est p̄riū alic⁹ sbiecti accepti sim-
pl̄. tūc nec idē p̄dicatū acceptū eū maḡ est. p̄rius ei⁹ sb-
iecti qd̄ est acceptū eū maḡ. nec idē p̄dicatuz acceptuz eū
min⁹. ē p̄riū sbiecti accepti eū min⁹. nec idē acceptuz euz
maxime erit. p̄riū accepti euz maxime. nec idē acceptuz sim-
pl̄ erit. p̄rius sbiecti accepti simplr. Et est. vt ignis. p̄-
rius est surtuz ferri. et naturā. et maḡ ignis. p̄rius erit
maḡ surtuz ferri. et naturā. et eodē p̄siderādū ē in oib⁹
alijs sp̄ p̄pado maḡ ad maḡ. et min⁹ ad minus. maxime
ad maxime. et simpliciter ad simpliciter.

Secūdo at̄ destruētī quid. si qd̄ magis ē
nō ē ei⁹ p̄riū qd̄ magis neq̄ ei⁹ qd̄ min⁹ eius
qd̄ min⁹ p̄riū erit. vt qm̄ magis ē p̄riū aial
sentire. et hoīs scire. n̄ ē at̄ aial. p̄riū sentire
non erit. p̄riū hoīs scire.

Hic p̄p̄at duo p̄dicā duob⁹ sbiecti. et est p̄ma p̄sideratō
restructia. Dicit igit̄ p̄ qd̄ destruētī p̄siderādū ē. si sint q̄
tuor̄ t̄mi duo p̄dicā et duo sbiecta. tunc si maḡ videt. p̄-
rius p̄mi q̄ quart⁹ t̄ty. tunc si sedō nō est. p̄rius p̄mi nec
quart⁹ erit. p̄rius t̄ty. et t̄z p̄ illā maxiaz. Si illud qd̄ ma-
ḡ videt inesse nō inest nec illud qd̄ min⁹. Et est. vt ma-
gis ē p̄rius aial sentire et hoīs scire. eo qd̄ sentire seq̄tur

de aial. scire at̄ nō seq̄t oīs hoīs. Et sentire non est. p̄ri-
um aial. h̄ differentia. ergo non erit scire p̄rius. tomis
cōsequētia t̄z p̄ locum a maiori vt dictum est.

Destruētī at̄ si qd̄ min⁹ ei⁹ qd̄ min⁹ est. p̄ri-
ū. Hāz qd̄ magis ei⁹ qd̄ maḡ erit. p̄rius. vt
qm̄ min⁹ ē p̄riū hoīs māfuctū natura q̄ aia-
lis viuere. Et autem. p̄rius hoīs māfuctuz
natura ē erit. p̄rius animalis viuere

Hic d̄t qd̄ p̄struere volēs vt h̄z hac p̄sideratōe p̄ locum a
miori. h̄ si illud qd̄ est min⁹ est. p̄riū ei⁹ qd̄ est min⁹. tunc
ei⁹ qd̄ maḡ erit. p̄riū ei⁹ qd̄ maḡ est. Et est. vt min⁹ videt. p̄-
rius hoīs ē māfuctū natura q̄ viuere. et aial. h̄ mā-
fuctū natura ē. p̄riū hoīs. et se et qd̄ viuere sit. p̄riū aial.

Tertio h̄o destruētī qd̄ si ei⁹ magis est. p̄-
riū nō ē. Hāz ei⁹ cui⁹ min⁹ est. p̄riū erit eius
p̄riū. si at̄ illius ē p̄rius. nō erit hui⁹ p̄rius
vt qm̄ colorari magis sup̄ficiē q̄ corpis est
p̄riū. Hō ē aut̄ sup̄ficiē p̄riū. nō erit corpis
p̄riū colorari. si h̄o ē sup̄ficiē p̄rius. nō erit
corpis p̄riū. Destruētī vero nulli ē loc⁹ vtil⁹.

Impossibile est em̄ idem pluriū. p̄rius esse.
Hic p̄ pot̄ aliā p̄sideratōes q̄ sumit p̄s. p̄patōes vnus
p̄dicatū ad duo sbiecta. et maḡ et min⁹. et ista. qd̄ destruētī
p̄siderādū ē si ei⁹ maḡ aliq̄ videt eē p̄riū. nō est. p̄riū
illius. tunc et nō erit. p̄riū ei⁹ cui⁹ min⁹ videt esse. p̄rius
Et est. vt colorari maḡ videt esse. p̄riū sup̄ficiē. et cor-
p̄is. h̄ nō est. p̄riū sup̄ficiē. igit̄ nō erit. p̄riū corpis. Et
struētī vero nō est locus hic vtilis. q̄ non seq̄tur si sit su-
p̄ficiē p̄rius. qd̄ et sit corpis. ratio at̄ qd̄ nō est vtil⁹ con-
struētī ē. quia impossibile est vnū plurius esse. p̄rius. et idē
si construētī vnus esse. p̄rius non potest magis et mi-
nus construētī alterius esse. p̄rius

Quarto destruētī qd̄ si qd̄ magis ē p̄ri-
ū. nō ē p̄riū. neq̄ qd̄ min⁹ est. ei⁹ p̄rius. erit
p̄riū. vt qm̄ magis ē p̄riū aial sentire. et p̄ri-
bile. non ē autem animalis sentire. p̄riū. non
erit animalis p̄rius. p̄rius.

Hic p̄p̄at duo p̄dicā ad vnū sbiectū. et ista p̄sideratio
restructia. si sint tres t̄mi. duo videt p̄dicā et vnū sbiectū. et
vnū illoz p̄dicatoz maḡ videt eē p̄riū illi sbiecti. et
reliquū. tūc si illud qd̄ maḡ videt in eē nō in eē. nec illud qd̄
min⁹. Cui⁹ est. vt sentire. et maḡ p̄riū aial. et p̄rius
et h̄ si ē aial. p̄riū sentire. et h̄ si ē ei⁹ p̄rius p̄rius esse
Destruētī at̄ si qd̄ min⁹ est. p̄riū ei⁹ est. p̄rius
Hāz qd̄ magis ē ei⁹ p̄riū erit. p̄rius. vt qm̄
min⁹ est. p̄riū aial sentire. et viuere. Et at̄ ai-
mal sentire. p̄riū erit. aial. p̄rius viuere.

Hic pot̄ p̄sideratōes p̄structiua p̄ locū a miori. dicēs si
ter duo. p̄ria alic⁹ vni⁹ sbiecti. qd̄ min⁹ videt eē. p̄rius ē
p̄riū. et illud qd̄ maḡ. Et est. vt min⁹ videtur. p̄riū aial
sentire. et viuere. ergo si sentire est. p̄rius animalis. seq̄-
tur etiam qd̄ viuere sit. p̄rius.

Deinde ex his q̄ similiter insunt. Primus
quidem destruētī si qd̄ similiter est. p̄rius
non est. p̄rius illius cuius similiter ē. p̄rius

Neq; ei qđ similt ē ppiū. erit illius cuius si
milt ē ppiū. vt qm̄ silr ē ppiū ꝑcupiscibilis
ꝑcupiscere. ꝑ rōnal' rōcinari. Nō est ppiū
ꝑcupiscibilis concupiscere. non erit ratio ci/
nabilis ppiū ratiocinari.

Hic ꝑ. totz emiare. pblemā te ppiū ꝑ locū a silr. ꝑ
ꝑoit ꝑsideratōes. scđo ꝑoit drāz int ꝑsideratōnes sum
ꝑtas ꝑ locū a silr. ꝑ ꝑsideratōes sumptas ꝑ locū a ꝑ/
portionib'. Scđa ibi (Differt) Quo ad ꝑm̄ ꝑpar duo ꝑ/
dicata ad duo sbiecta. ꝑ est ista ꝑsidera. Si sint q̄rtuoz
ꝑ ꝑdicatū videt silr inē ꝑ sbcō. sic scđo ꝑdicatuz scđo
sbiecto. tūc si ꝑ ꝑdicatū nō est ppiū ꝑm̄ sbiecti. nec
scđo ꝑdicatuz erit ppiū scđo sbiecti. Ex^m est vt sint iste
due ꝑone ꝑcupiscibil' ꝑ ratiocinā duo sbiecta ꝑ duo ppiū
eaz sint ꝑcupiscere rōcinari. tūc si nō ē ppiū concu/
piscibilis ꝑcupiscere nō erit ppiū rōnal' ratiocinari.

Cōstruēti vero si qđ similiter ē ppiū. ē ꝑ/
piū hui'. c' similt ē ppiū. Nāz qđ similt ē ꝑ
piū. ē ppiū hui'. c' silr ē ppiū. vt qm̄ ē rōna/
bil' ppiū ꝑ ꝑrudēs. ꝑ ꝑcupiscibile ꝑm̄ ꝑpās
Est autem ratiocinabilis ꝑm̄ ꝑrudens. erit
concupiscibilis ꝑm̄ ꝑpans.

Hic ꝑoit ꝑsideratōes ꝑstruētiā ꝑpositā dicens si i ꝑ
dicatuz qđ silr se bz ad suuz sbcō erit ppiū scđo sbiecti.
Ex^m est. vt qm̄ silr ē rōnal' ppiū ꝑ ꝑrudēs ꝑ ꝑcupisci/
bil' ꝑ ꝑpans. si igit rōnalis ꝑotentie ꝑ ꝑ se est bit' ꝑru/
dērie tunc. ꝑ ꝑ similitudinez qđ ē vt rōn' ē ꝑcupiscibil' ꝑ ꝑ
ꝑ se ꝑpans. huius hoc est sbcō habitus ꝑpantie.

Secūdo at destruēti qđ si qđ silr ē ppiū. nō
est ppiū. Nā neq; qđ silr ē ppiū erit
ppiū eius. vt qm̄ silr est homis ppiū vide/
ret audire nō est at ppiū homis videre er/
go nō erit ppiū hominis audire

Hic ꝑoit scđoz ꝑsideratōes ꝑstruētiā ꝑpans duo
ꝑdicata ad vnuz sbcō. dicens si duo ꝑdicata silr se hñe
ad vnū sbcō. tunc si v' illoz qđ silr se bz ad sbcō sic re/
liquū. nō ē ppiū se ꝑ nec reliquū ppiū erit. Ex^m ē vt
similiter est hominis ppiū vidēre audire. si ergo vide
re non est ppiū hominis. nec audire

Cōstruēti ꝑo si qđ silr ē ppiū. ē ppiū
Nāz qđ silr ē ppiū erit ppiū. vt qm̄ ē silr
ppiū aie ꝑt' ē ꝑcupiscibile ē ꝑm̄er rōnabi
le ꝑme erit ppiū aie. erit ppiū anime ꝑt'
eius ratiocinabile ꝑme

Hic ꝑoit ꝑsideratōes ꝑstruētiā dicens si v' eoz qđ silr se
hñe ad sbcō ē ppiū. se ꝑ est liquū. qđ ē vt silr ē ppiū ꝑ
tis aie ē ꝑcupiscibile ē. ꝑ rōnabile ꝑ. Est at ppiū aie ꝑ
tis ē ꝑcupiscibile ꝑ. qđ erit ppiū aie ꝑt' ē rōnabile ꝑ.
Et dr' notat' (ꝑme) qđ hi ac' ꝑt' si ꝑone scđo sbcō aie. ter
tio tot' tois. qđ ꝑ ꝑonaz silr aie ꝑ ꝑ aiam hominis.

Tertio ꝑo destruēti qđ si c' silr ē ppiū
nō ē ppiū. neq; ei c' silr ē ppiū erit ppiū.
si ꝑo illi' ē ppiū. nō erit alteri' ppiū. vt qm̄

vrere silr ē ppiū flāme ꝑ carbōis. nō ē at ꝑro
piū flāme vrere. nō erit carbōis ppiū. si at
est flāme ppiū nō erit carbōis ppiū vrere
Cōstruēti aut locus hic non est vtilis.

Hic ꝑoit ꝑsideratōes ꝑstruētiā ꝑ locū a silr ꝑpādo
vnū ꝑdicatū duob' sbiecti. dicens si idē ꝑdicatū silr se ha
bz ad duo sbiecta. tūc si nō ē ppiū illi' sbiecti nec alteri'.
Et rō ē qđ nō ꝑt ee vnū ppiū duoz sbcōz. qđ sic est
ēder nō ppiū. Ex^m b' est vt qm̄ silr flāme ē vrere sic car
bois. si nō ē flāme vrere ꝑ nec carbōis. nō seq' si flāme est
ppiū vrere ꝑ carbōis ē ppiū vrere. ꝑt' deaz cāz. ꝑ ꝑ hic
loc' nō ē vtil' ꝑstruēti hoc est ꝑstruētiue arguenti

Differt at qđ ē ex silr hñtib' se. ab eo qđ ex
bis qđ silr inst' qm̄ h' qđ ꝑ ꝑportionē sumit
non in eo qđ inest aliquid tm̄ ꝑsiderādū. illō
aut ex eo qđ inest alicui ꝑpatum.

Hic ꝑoit drāz int locū a ꝑportionē ꝑ locū a silr se ha
tētib'. dicens qđ i loco a ꝑportionē nō arguit ꝑes inē. h' so
lū qm̄ h' sumit ꝑ ꝑportionē ad aliud. Sz loc' a similt
ter se hñtib' sūit ꝑes h' ꝑ aliqd ꝑpatū alteri inē alicui

Ei' destruēti qđ si ꝑtate ppiūz assig/
nās. ꝑ ad h' qđ nō ē ppiū assiguit ꝑ
testate. nō ꝑtigēte qđ ꝑtate. ei qđ nō ē inē.
nō erit ppiū qđ positū est ee ppiū. vt qm̄ qđ
dixit aeris ppiū spirabile. ꝑtate qđ assigna
uit ppiū. Nā h' mōi vt spirari spirabile ē.
assignauit at ꝑ ad hoc qđ non ē ppiū. naz
cū non est aial. qđ spirare natum ē aera. ꝑtin
git aerē esse. nō tm̄ cū nō est aial posse ē spira
re. qđ nec aeris erit ppiū h' mōi. vt spirari
posset cū aialis nō erit ppiū h' mōi vt spira
re. non ergo erit aeris ppiū spirabile.

Stet quintus vltimus tractatus huius quin/
ti. In quo philosophus docet terminare pblemā
ꝑꝑij contracti ad potestatem actum. ꝑ fm̄ sup abundā
tiam dictum. Et ꝑoit duas considerationes ꝑncipa/
les. Scđa tangitur ibi. (Deinde destruēti) Prima
consideratio est. Si aliqd potestate assignans ppiū. sb
iecto existente in rez natura. ꝑprio vero non existente. ꝑ
illi sbiecto assignauit ppiū qđ non est vel qđ potestate
est non ꝑtente hoc est ꝑtate qđ non est. ꝑ quā contin/
git non esse id qđ non est. eo tm̄ cui inē vt ppiū qđ silr ē
tunc non erit ppiū qđ positum est non esse ppiū. Ex
emplum huius est vt qui dixerit aeris ppiū qđ spi
rabilis in spirabilis sit fm̄ actum. assignauit ppiū qđ
solum potestate passiva est ppiū. qđ non ducitur i actū
nisi ꝑ aliquid actuum. ꝑ spirans. Nam huiusmodi ens
qđ est aer vel spirabile vt spirari possit aliquo actio spi
rante spirabile est. ꝑ dicitur. Assignauit autē ꝑ ad hoc qđ
non est vel potest non esse ppiū. quia cum non est ani
mal qđ spirare natum est aera contingit. siue possibile ē
aerem esse. non tamē possibile est aerem spirare actu ꝑpe
cum non est animal spirans. ꝑter qđ non erit ppiū
aeris huiusmodi qđ est spirari vel spirabile esse. tamē a/
nimalis non erit ppiū spirans. non ergo erit ppiū
aeris spirabile esse.

Sextus liber

Construēti at si prāte assignās ppriū. ā ad hoc qd ē assignauit ppriū. aut ad h qd nō ē prigēte prāte ei qd nō ē inecē. erit ei pprium qd positū ē nō eē ppriū. vt qm̄ q assignauit ppriū entis. pati aut facere prāte assignans ppriū ad h qd ē assignauit ppriū. Nā cū es ē r possibile pati. quid aut facere erit. Quare ppriū entis erit possibile pati quid ā facere. Sic poit p̄sideratōez p̄structiūā pozi o poitā dicēs si p̄ puz assignat prāte alicui s̄betō. qd nō p̄t nō iesse illi s̄betō manēte i rez natura. tūc tale ppriū ē qd n̄ est opia^m ē ppriū. Cui^m est. vt si q̄s assignauit ppriū entē simplr qd possibile ē pati l facere qd est s̄betō. ppriū ā simplr ē hoc ē prāte qd ē assignās. ppriūz ad huc assignat. pprium ad h qd est. nō tūc entē qd actu ē. ppriūz possibile pati face re erat alicui. ppriūz. Quia cū ens ē tunc et l possibile pati aut facere aliqd. g. ppriūz entis erit qd possibile est pati aliqd ā facere. Cū qm̄ ppriū assignat h̄z prātem materie tūc nihil p̄bitet assignari. pprium qd est potestate es ad subiectum ens actu.

Deiū destrueti qd ē. si supabūdātiā posuit ppriū. Nō ei erit ppriū qd positū ē eē ppriūz. Accidit ei sic assignātib⁹ ppriū non de quo rōez. nomē vey. eē Corrupta ei re nihil m̄ erit. vt si q̄s assignat ignis ppriū cor⁹ leuissimū. Corrupto ei igne erit aliqd cor⁹ qd leuissimū erit. Quare n̄ erit ignis pprium cor⁹ pus leuissimū.

Hic poit scōz p̄siderationez p̄structiūā q̄ est ista si a liqd ppriūz dēi p̄ supabūdātiā. pōt esse ppriūz alicui⁹ s̄beti nō dicit p̄ supabūdātiā. male ē facta assignatio. Quia accidit sic assignātib⁹ ppriūz nō verā esse rōez. rē q̄ nō s̄beti est vey. Quia corrupta re nihilomin⁹ vera erit rō q̄ est ppriūz. qz ad huc alicui alij p̄t id qd positum fuit s̄beti. erit ipz. ppriūz maxie b̄ est p̄ supabūdātiā. Ex^m est. vt si q̄s assignat ignis ppriū esse cor⁹ leuissimū cor⁹ ppriū. tunc corrupto igne l posito nō esse. ad huc aliqd cor⁹ ppriū. residuo⁹ ab igne leuissimū erit. r̄ tūc nō erit ppriūz ignis q̄ sit corpus leuissimū.

Construēti at si nō supabūdātiā posuit p̄ priū. Er̄t ei s̄z h̄ b̄n̄ positū ppriū. vt qm̄ qui posuit hois ppriū aial m̄suetū natura. non supabūdātiā assignauit pprium. Er̄t fm̄ hoc bene positum pprium.

Hic poit calce libri p̄sideratōez p̄structiūā dicens si alicui nō assignauit ppriū s̄z supabūdātiā h̄ ē i supleō ḡdu tūc s̄z h̄. i. ex ea pte erit pprium bene assignatum.

Circa textum sūt dubia p̄mū est. Quō b̄ considera⁹ differt a quadā alia supius pōita vbi dēi fuit. q̄ oportet p̄siderare nedū sp̄z s̄b alternā. sed sp̄alissimā. Solutio consideratio supius posita refer⁹ tur ad pprium sp̄z. r̄ interimitur pprium ibi si non poit hoc consideratio specie. hic vero interimitur ex p̄structiōe subiecti in q̄tuz destructo subiecto ad huc potest existere

ppriūz. Ex^m est. vt destructo aere ad huc potest manere leuissimūz cor⁹ p̄m.

Secundum dubium est

Quō ppriū nō dē. ex eo q̄ prāte iest. cum tūc de tale de aptitudinē sic iest prāte. So⁹ Alteri aptitudo ē duplex. Una est actia. r̄ illa est actu. Alia ē passia sumpta materialr. r̄ illa ē potentia. r̄ nō actu. Cū est in ista s̄betō. ratōib⁹ videt vnum p̄trarioz. p̄bari p̄ reliquū. nō est hoc in cōueniens qm̄ vni p̄trarioz est causa alterius.

Et tūc dēi sufficit re expōne textuali quinti libri topicoz. In quo ponunt p̄sideratōez pulcherric q̄ appli cate diuers⁹ materijs nō medio crit cui libz studio so sunt vtiles. q̄ et p̄ diuersa exēpla moralia. r̄ rōnalia fm̄ q̄ ex egit. p̄posita p̄sideratōez declarata. r̄ qz h̄ liber sic r̄ p̄ce. r̄ etes duo ordinarie legi nō p̄sueuerūt in gymnasio agri pinen⁹ colonie. nec i bursa disputari cū currāt i p̄clari bus p̄sideratōib⁹ non curauit formatas positō nes ex posito textu subiungere.

Ius aut qd ē circa definitōes ne goctj ptes s̄t. quicqz. aut ei qm̄ omino nō est vey. dicere de quo no mē r̄ rōez. Oportz ei hois defini tōez de oī hoie verā eē. ā qm̄ ḡne exite non posuit i gen⁹. v̄l nō in cōueniens genus po sult. Oportet em̄ qd definitur in genus po nentem differentias addere. Nā maxie eo⁹ q̄ sunt in definitione gen⁹ videt definiti sub stātiā significare. Aut qm̄ nō ppria ē defi nitio. Oportz ei definitōez ppria eē que ad moduz pus dēi est. Aut si oia q̄ dēta sūt fa tiens nō determinauit. neqz dixit quid est esse definiti. Reliquū autem p̄terea q̄ dicta sunt si determinauit qdē non bene aut em.

Iste est sept⁹ liber topicoz aristotil⁹ i quo p̄. r̄ cōm⁹ nat re nō t̄minādi. p̄blema definitōis. Et diuiditur i q̄ttuoz tractat⁹. In p̄⁹ docet destruere definitōez s̄z se. In secūdo docet eā interimere quo ad suas ptes. r̄ sp̄aliter quo ad emios absolutos. In tertio facit idem quo ad lminos p̄notatōis. r̄ tot⁹ vlibus. In quarto r̄terminat re definitōib⁹ totoz integralium. P̄m⁹ tractat⁹ habz duo capitula. p̄mū est in quo docet destruere definitōez quo ad eius bonitatem. In scōdo quo ad eius entitatem. P̄ri mum capitulum habet quattuoz ptes. In p̄ma p̄mittit ordinem dicendoz. In scōdo ponit r̄fectus in generali p̄ quos r̄struitur definitio. quo ad eius bonitatem. In t̄tio. p̄sequitur sp̄aliter p̄mū r̄fectum. In quarto. p̄seq tur alios r̄fectus. Quo ad p̄mū dicit. q̄ eius negocij dialecticā qd est circa definitōes. quicqz sunt ptes siue r̄fectus hoc est quicqz modis p̄tingit interimere p̄blema definitōis id est p̄blema in quo q̄ritur an aliquid in sit vt definitio. P̄mo interimitur si re quo cūqz p̄dicat nomen definiti. non est verum p̄dicare rationes siue r̄ finitionem talis definiti. r̄ hoc modo interimitur p̄⁹ defi nitio si non inest. quia oportet boniuis rationem siue definitōem veram esse re omni boni. et eodē modo